

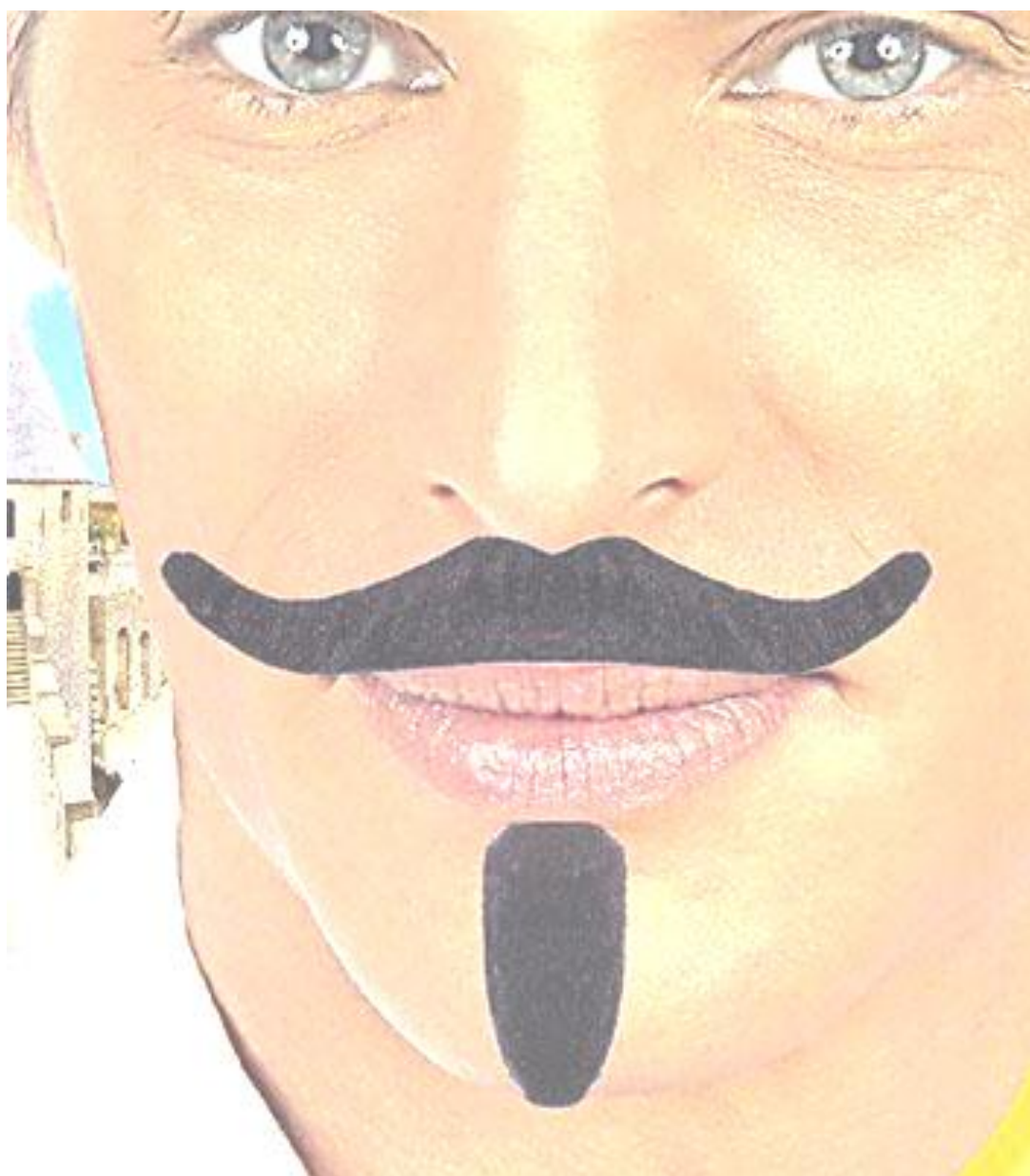
színház.net

DRÁMAMELLÉKLET 2015. szeptember

GSCHWINDT BALÁZS

Szinyor Béla

Komédia két részben

Szereplők:

Ica
Drabál
Béla
Pepe
Bandi
Főnök
Zotyesz
Hajdú ezredes
Titkárnő
Pityu
Komárominé
Rózsika
Palika
Géza
Plébános
András
Rác Béla
Sekrestyés
Komáromi
Luca
Klára
Kató
Miska
Gyula
Asszony
Férfi
Ibolya
Pedro de Huarez
Klári

I. Felvonás

1. jelenet

Budapesti kocsmá. Ica, Drabál, Béla, Pepe, Bandi.

ICA: Na, ők azok, Drabál!
DRABÁL: Ezek?
ICA: Ja.
PEPE: Csá! Pepe.
DRABÁL: Drabál. (csak egyszer mondja a nevét)
BÉLA: Béla bá'.
BANDI: Hello! Bandi vagyok.
DRABÁL: Simándi! És okésak? Mert nem kell a balhé...
ICA: Ja, azok.
BÉLA: Dolgoznánk.
PEPE: Keményen.
BANDI: Persze ha megéri.
DRABÁL: Megéri.
BANDI: Mi lesz a...
FŐNÖK: (csatlakozik hozzájuk) Szasza! Mi a pálya?
DRABÁL: Hello, főnök! Róluk beszélt az Ica.
BÉLA: Hello!
PEPE: Csó, kutya!
FŐNÖK: Mennétek spanyolba?
BÉLA: Persze, de mi a meló? Mert az Ica csak azt mondta, van.
DRABÁL: Ja, van.
FŐNÖK: Narancsot kéne szedni. Meg...meg...
DRABÁL: (kiszegíti) Áfonyát.
PEPE: Az jó.
BANDI: Áfonyát? Spanyolországban?
FŐNÖK: Akkorák ott az áfonyák, mint a dinnye. Igaz, Ica?
ICA: Ja. Én még nem voltam olaszban.
DRABÁL: Spanyolban, Ica. Spanyolról beszélünk.
ICA: Ja. Ott se voltam. Csak törökben, csehben, meg románban.
FŐNÖK: Csak addig van a gyümölcsözés, amíg nem megy kajakra a nyelv. Mert nem megy a nyelv, ugye?
BÉLA: Hát az nem megy.
PEPE: Oroszból érettségiztem.
DRABÁL: Van érettségid? Az állat.
BANDI: Nekem van alapfokúm angolból.
FŐNÖK: Na, akkor menni fog a spanyol is hamar.
DRABÁL: A spanyol tök olyan, mint a magyar.
FŐNÖK: Ica, nem is mondtad, hogy zseniket hoztál.
DRABÁL: Ja, egy halom Einstein.
ICA: Egyik se német... az összes magyar.
FŐNÖK: Jól van Ica, igyál szépen a pultnál.
ICA: Fizeted, főnök?
FŐNÖK: Persze. Csak *haladjámá'* innen tovább. (Ica el) Na, fiúk, de azt tudjátok, hogy

a meló nincs ingyen.
DRABÁL: Biza. Jól *sztuálunk* benneteket egy életre.
FŐNÖK: Jól mondja, Drabál. Gazdagon jöhettek majd vissza ide, merthogy jót teszünk veletek, de ezért a jóért tejelnetek kell. Mert vannak költségek. Utazás, szállás...
DRABÁL: ... meló.
FŐNÖK: Munkaszerződés! A tolmács és az ügyvéd díja.
DRABÁL: Meg illetékbélyeg is kell...
BÉLA: Mennyi?
FŐNÖK: Egy százas lesz.
DRABÁL: Fejenként ám, de akkor minden tuti lesz.

Ica visszajön.

ICA: Főnök, ihatok egy ötödiket is? Mert nem akarok pofátlan lenni.
Mégkérdeztem, meg ...
FŐNÖK: Igyál, Ica, de vidd innen azt a kontergált arcodat!
ICA: Tudom, üzlet, de megkérdeztem. (Drabál elrágatja) Jól van, megyek.
FŐNÖK: Na, okés a lóvé?
BÉLA: Mondjuk.
PEPE: Persze áldozni kell.
BANDI: De két részletben adjuk.
BÉLA: Úgy ám, nekünk is kell egy kis biztosíték.
DRABÁL: Kettőben.
FŐNÖK: De hát magyarok vagyunk!
BÉLA: Éppen azért.
PEPE: Ja, különben keresünk mást.
BANDI: És a második felét csak akkor adjuk, ha nálunk lesz a munkaszerződés...
DRABÁL: Mit gagyogsz, zsenikém, mindjárt leszel ám kettőben, mindjára'...
FŐNÖK: Drabál! Ez nem nagy kérés, természetesen a szerződés után fizettek.
DRABÁL: De főnök!
FŐNÖK: (Drabál fülébe) Hallgass már, te zseléfejű!
BÉLA: Mi baja a Drabálnak?
PEPE: Át akartok verni?!
FŐNÖK: Dehogyan akarunk, csak Drabál *aszitte* szarakodtok. Ő nem ért a hivatalos ügyekhez. Még új fiú.
DRABÁL: De főnök, tíz éve..
FŐNÖK: Tíz évig kómában volt! Ezért kímélni kell a gondolkodástól. (Drabál fülébe úgy, hogy kicsit félrehúzza a többiektől) Ha elcseszed az üzletet, úgy megveretlek, hogy többet nem találsz ki a kórházból. Meg az Icad se fog többet cseszekedni, a Dunában úszkálva betonnal a lábán. Érted?!
DRABÁL: Értem főnök, de te tudod, hogy én hülye vagyok.
FŐNÖK: Tudom, azért szeretlek.
BÉLA: Na, mi lesz?
FŐNÖK: Minden okés, csak a Drabál épp menstruál.
PEPE: A Drabál egy nő?
FŐNÖK: Nem ott menstruál, hanem az agyával. Ami nincs neki.
BANDI: És vannak képek a munkahelyről.
FŐNÖK: Persze. (elővesz egy képeskönyvet Spanyolországról) Látjátok, ide megyünk, és ezt a sárgát kell szedni...

DRABÁL: Ja! A neve: narancs.
 FŐNÖK: Fogd be, Drabál! Na és ebbe a városban van a meló. (szó szerint olvassa) Santiago Compostelle.
 DRABÁL: Ott sok a compót, mi...
 BANDI: De az egy zarándok város.
 FŐNÖK: Az hát, tudom én azt. Na, attól nem messze egy farmon van a munka.
 PEPE: Farm? Tiszta Amerika.
 FŐNÖK: Mutat egy férfit a könyvből. Na, ő Pedró, de...de... Huszein a főnök a farmon.
 BÉLA: Huszein?
 FŐNÖK: Ö...Huarez. Csak nyelvbtlás volt.
 BANDI: Nyilván. Jó, akkor szeretnék látni a kiközvetítési szerződést.
 DRABÁL: Mit?!
 FŐNÖK: Drabál! Szóljál Dr. Pálinak.
 BANDI: Kinek?
 FŐNÖK: (mutogat) Hát Dr. Pálinak.
 DRABÁL: A Zotyesznak?
 FŐNÖK: Ja.
 DRABÁL: Zotyesz, gyere már! Hív a főnök.

Zotyesz kissé imbolyogva megérkezik.

ZOTYESZ: Mi köll?
 FŐNÖK: Az urakkal megbízási szerződést kötnénk, a munka végett.
 ZOTYESZ: Minek, hiszen fekete...(a főnök bokán rúgja, Zotyesz erre úgy tesz, mintha nótába kezdene) ... menyecske. Pörgeti a bokrétáját, ölelgeti a babáját.

Bélák hülyén néznek rá.

FŐNÖK: Dr. Páli rettenetesen muzikális, de már elő is veszi a szerződést. Igaz?!
 ZOTYESZ: Mindjárt. (papírokat húz elő) Csak ki kell tölteni, és ha a főnök aláírta és lepecsételte, akkor már érvényes is.
 FŐNÖK: Na, látják, hogy itt minden legális!
 BÉLA: Mikor indulhatnánk leghamarabb?
 FŐNÖK: Drabál? Mikor megy a következő busz spanyolba?
 DRABÁL: Busz??
 FŐNÖK: Mikor megy?!
 DRABÁL: A Pityu? Pénteken szállít.
 FŐNÖK: Na, szóval pénteken. Ha hozzák a kitöltött szerződést, meg fejenként az ötven rugót, akkor már indulhatnak is. De most, ha megbocsátanak, akkor mennék, mert az idő az ugye üzlet.
 BÉLA: Persze, megértjük, akkor pénteken visszajövünk ide.
 DRABÁL: A Pityu a Blahán veszi fel a melósokat a hatos megállóban.
 BANDI: És hánykor?
 FŐNÖK: Majdnem elfelejtettük. Mikor lesz ott a Pityu?
 DRABÁL: Fél ötkor, mert négykor indul a vágóhídról.
 BANDI: Honnan?
 FŐNÖK: Pityu másodállásban hentes.
 BÉLA: Akkor ott leszünk!
 PEPE: Kösz mindent és helló!

Miután kimentek, Drabál a Főnökhöz lép.

DRABÁL: De miért fizethetnek kettőben, főnök?
FŐNÖK: Hát nem mindegy? A lényeg, hogy fizessenek. Utazni akarnak, hát fognak.
DRABÁL: Milyen szerződést kapnak ezek spanyolba?
FŐNÖK: Majd kettőt a szemük alá. Szépen leperkálják a lóvét, aztán dolgozhatnak, ahol akarnak! Ahogy a többiek.
DRABÁL: Ja! Értem!! Politika. De főnök! Ezzel az okos tojással nem lesz gáz?
FŐNÖK: Melyikkel?
DRABÁL: (leírást mond az aktuális Bandiról) Evvel a Bandival.
FŐNÖK: Figyeljél, mert csak egyszer mondom el. Senkivel nem lesz baj, mert aki átver, az megy a Dunába. Érted?

2. Jelenet

Hivatali helyiség, íróasztal, mellette Hajdú ezredes énekel bömbölő zene mellett.

HAJDÚ EZREDES: „Testemen a Jel mely belém égett...”
TITKÁRNŐ: (meredten néz, köhécsel) Ezredes úr! A Juhász százados úr megérkezett.
HAJDÚ EZREDES: Ki?!
TITKÁRNŐ: Juhász százados, akit hivatott, ezredes úr!
HAJDÚ EZREDES: Ja. Persze, persze emlékszem. Csak a sok munkától zsong a fejem. Küldje be!

Bandi bejön, már épp megszólalna, mikor megcsörren a telefon.

HAJDÚ EZREDES: Hajdú! (Bandi minden mondatfoszlány után egyre furábban néz)
...kitaláltam valami extrát... csak kellene egy maszk, azt nem kaptam a shopban... szerintem ez bejön ...Persze, hogy hazaviszem a bilincset...
Na, szia drága! Hehe! (zavartan) A gyerek kommandós lesz a jelmezbálon.
BANDI: Hivatott, ezredes úr!
HAJDÚ EZREDES: Üljön le! Kávét?
BANDI: Kérek!
HAJDÚ EZREDES: (üvölt) Két kávét!!!
TITKÁRNŐ: (a házi telefonon) Viszem. Amúgy már megjavították a recsegőt!
HAJDÚ EZREDES: Akkor az előbb mért nem azon szolt?
TITKÁRNŐ: (megjelenik az ajtóban) Mert akkor javították meg...
HAJDÚ FŐTÖRZS: (Bandihez) Hogy megy a spanyol ügy?
BANDI: Vádat emeltethetünk...
HAJDÚ EZREDES: Biztosra kell menni.
BANDI: De hát a szerződés egy átverés. Az nem elég?
HAJDÚ EZREDES: Az még csak okirat hamisítás, de ezzel még nem kapjuk el a főkolompost. És a banda többi tagját.
BANDI: Értem.
HAJDÚ EZREDES: Be kell épülnie és úgy elkapni az egész bandát. A többiek nem gyanakszanak?
BANDI: Ezek a világ legidiótább emberei. Elhitték, hogy az áfonya

Spanyolországban akkora, mint egy dinnye.

HAJDÚ EZREDES: Miért, nem?

BANDI: Szóval nem sejtetek semmit.

HAJDÚ EZREDES: Addig jó!

BANDI: Uram, ha így áll a dolog, hogy beépülök, meg minden. Akkor kellene százezer a munkára...

HAJDÚ EZREDES: Persze, persze. Semmi gond, írassa ki a gazdaságin. Még valami? Lézer szemüveg.. teszem azt...

BANDI: Semmi.

HAJDÚ EZREDES: Akkor jó munkát, százados! Csak ügyesen. A spanyol kollegákat már értesítettem. A kapcsolata Pedro de Huarez.

BANDI: Ki?!

HAJDÚ EZREDES: Pedro de Huarez hadnagy, a santiago de compostelle-i központ különleges ügynöke. Amint kiér, vegye fel vele a kapcsolatot, ezzel a műholdas szöveges kommunikátorral (Hajdú egy cipőt lóbál az orra előtt), amit ebbe a cipőbe rejtettek.

BANDI: Értem. A cipőbe kell beszélni.

HAJDÚ EZREDES: Nem! Nem, a cipő orra kivetít egy infrabillentyűzetet, amin gépelhet.

BANDI: A cipő egy írógép. Értem. Nem lesz ez kicsit feltűnő? Mármint, hogy diszkó fény jön a cipőm orrából?

HAJDÚ EZREDES: Ne ironizáljunk, ez csúcstechnika.

BANDI: És biztos nem ráz? Meg az sem volna jó, ha az egyik spanyol bandatag mellkasára vetíteném a magyar 105 billentyűs kiosztást.

HAJDÚ EZREDES: Semmi probléma nincs vele, kipróbált darab és van rajta egy kapcsoló. Ha "Buksikának" ír, azt én kapom meg.

BANDI: Buksika?

HAJDÚ EZREDES: Szerintem találó, senki nem gondolná, hogy én vagyok az.

BANDI: Hát nem. Nekem mi lesz a fedőnevem?

HAJDÚ EZREDES: (kotorászik az iratai között) Itt van valahol... Áhá. Pom-pom.

BANDI: Tessék?

HAJDÚ EZREDES: Pom-pom, ez a fedőneve. Tudja „csak ülök az ágon, egy szép hosszú ágon..”

BANDI: Remek név.

HAJDÚ EZREDES: És igen titkos. Hánykor indul?

BANDI: Fél ötkor, a Blaháról.

HAJDÚ EZREDES: Csak fegyelmezetten, sokat várok el magától, százados!

BANDI: Viszlát!

HAJDÚ EZREDES: A cipőt itt ne hagyja! Sőt, vegye fel! Most már tényleg menjen, fontos dolgaim vannak.

BANDI: Erőt, egészséget, ezredes úr!

3. Jelenet

Negyed ötkor a Blahán, a hatos villamos megállójában. Béla, Peti és Bandi kezüket lehelgetve várakozik.

BÉLA: Na, nemsokára már nem kell fagyoskodnunk.

PEPE: Igen, ehetjük a napon a narancsot.

BÉLA: És ott lesznek a spanyol táncosok.

PEPE: Meg sok spanyol gitár.
 BANDI: Igen és velünk szedi a narancsot a Banderasz.
 PEPE: Az is ott lakik tökre?
 BANDI: Tökre.
 BÉLA: Na, ott a Drabál.
 PEPE: Táská van nála..
 BÉLA: Hát hozza az iratokat.
 DRABÁL: Na helló! Szevasztok, srácok! Jöttem a jattért. Mert ugye megvan, különben fölös volt a koránkelés és ha egyáltalán nincs pénzetek, akkor jól megruházom az összeset, hogy meg kellett szakítanom a pilatest.
 BÉLA: Hát hogy ne volna pénz.
 PEPE: Mi nem vernénk át.
 BANDI: Itt a lé, de itt van-e a kiközvetítési szerződés?
 DRABÁL: Ne kezd a *szarakodást!* Megígértük, itt a papír. (előveszi és kiosztja)
 BÉLA: (Bandihoz) Jó a papír?
 BANDI: Hát, leszámítva ezt a zsírfoltot a vörösbor paca mellett, meg ha létezik az Álom Spanyol KFT, Borotva utca 2., akkor igen.
 BÉLA: No, itt a fele! Azt menjünk Isten hírel spanyolba!
 PEPE: Tessék, ez az enyém.
 DRABÁL: Na, így kell ezt látom, ti rendes emberek vagytok. És, hogy biztosak legyetek a dolgotokban, én is kimegyek veletek spanyolba.

Mind átadják a pénzt.

BANDI: Igen?
 PEPE: Az már valami! Hallod, Bandi? Velünk jön.
 BÉLA: Ettől jobb biztosíték nem is kell. Kint rögtön a kezedbe nyomhatjuk a pénz másik felét, nem *köll* utalni.
 DRABÁL: Hogyan?
 PEPE: Csak ki kell venni a bankból, ja!
 DRABÁL: Bankból?!
 BANDI: De előbb aláírjuk a munkaszerződést.
 DRABÁL: Szóval a lóvét bankba raktátok.
 PEPE: *Internesenailba.*
 DRABÁL: Ráteléfonozok a sofőrre, mikor ér már ide. (elhúzódik és telefonál) Főnök, gáz van, bankba tették a pénzt. Igen. Pin kód, meg minden... Mi?! Menjek el velük spanyolba? De esküvőre megyek holnap... Főnök, de én vagyok a vőlegény! Jó, majd megsürgetem. Értem, semmi vérengzés, de mért nem? Kultúreemberek vagyunk, értem.

Megérkezik a sofőr gyalog.

PITYU: Szevasztok!
 DRABÁL: Gyalog? Hol a busz, Pityu?!
 PITYU: Megvan, csak éppen...
 DRABÁL: Te ne spannoljál idegileg, mert mindjárt kikasztrállak!!
 PITYU: Kicsit kifogyott a benzin...
 DRABÁL: Kifogyott!?
 PITYU: Kicsit ki.
 DRABÁL: És akkor mért nem tankoltál, amikor spanyolba megyünk? Megkaptad a pénzt,

nem?

PITYU: Azt meg. Csak a busz...

DRABÁL: Csak mi?

PITYU: Csak a busz éppen defektes.

DRABÁL: Hogy lett defektes, ha nem is megy, mert nincs benne benzin!! Pityu, én nagyon megvajazlak tégedet!!

PITYU: Nem kell. Már itt a benzin. (mutat egy 20 l-es marmonkannára.) Csak eltartott egy darabig leszívni...

DRABÁL: (megragadja) Te, én...

PITYU: A kereket már kicseréltem!! Tuti alu-felnis.

BÉLA: Na, nincs is gond, menjünk a buszhoz.

PEPE: Ja, megyünk mi. Majd segítünk tankolni.

BANDI: Jól értettem, a benzint úgy szívta?

BÉLA: Persze, hogy szívta, azt szívni kell! Nem? Na, menjünk Bandikám.

BANDI: Jó, jó, nem kötekszem.

DRABÁL: Azt ne is! Hol áll a busz?

PITYU: Nem messze, csak itt, a Nyugatinál...

DRABÁL: Te, én megöllek!!! (kikergeti Pityut)

4. Jelenet

Falusi főté, templom, orvosi rendelő, bolt. A színen falusiak, Géza, a néma nincstelen (a főté közepén alszik a keresztnél) és a Plébános. Épp kifele tart mindenki a vasárnapi miséről.

KOMÁROMINÉ: Jó reggelt, Rózsika!

RÓZSIKA: Jó reggelt, Komárominé! Meghozta már az ura a „pálinkát” (tátogva)?

KOMÁROMINÉ: Micsodát!?

RÓZSIKA: Hát tudja! A „pálinkát” (tátogva)

KOMÁROMINÉ: Nem értem!

PALIKA: Értsd már meg, szomszédasszony, hogy a törkölyt tátogja, mert mindjárt ideérnek a fináncok.

KOMÁROMINÉ: (megugrik) Hol?

PALIKA: Na, ezt már érti. Ne ijedezzen, magunk vagyunk. Nem is értem. Vannak olyan emberek, akiknek súgnánk valamit, de nem fogják fel, hogy azért súgja az ember, mert csak neki szánnánk a dolgot. Mit csinálnak? Elkezdenek kurjászni (egyre hangosabban), hogy micsoda, micsoda! Pálinkát!

RÓZSIKA: Hallgass már! Tényleg meghallják a fináncok!

KOMÁROMINÉ: (megugrik) Hol?!

PALIKA: Nyugodjon már meg kend!

ANDRÁS: Palika! Jössz?

PALIKA: Én ne mennék?!

RÓZSIKA: András! Na *eriggyé hazának*, reggel nincs kocsma. Még ki kell javítani a csatornát.

PALIKA: Ki beszélt itt kocsmáról? A csatornát megyek segíteni renoválni.

PLÉBÁNOS: Emberek, ma ünnep van! Nem szabad dolgozni.

ANDRÁS: Plébános úr, nem éppen az előbb dolgozott? Beszédet tartott. Megemelgette azt a sok ostyát.

PLÉBÁNOS: Ez hivatás. Teljesen más.

ANDRÁS: Na, a csatorna az meg hitvesi kötelesség. Kapok én érte pénzt?
RÓZSIKA: Na! Ne járjon a szád!
PLÉBÁNOS: Isten szolgája vagyok, a hét minden napján. Ami igaz, az igaz, hogy manapság nehéz a híveket összeverbuválni.

Egy gumicsizmás, varkocsos, bekecses férfi lép ki az utcára a templomból.

KOMÁROMINÉ: Na, ott a sámán titkár!
ANDRÁS: Kikeresztelkedett Leninből, azt mindjárt gyógyító lett belőle.
RÓZSIKA: A múlt héten elment meggyógyítani a Kovácsék tehenét, de az böngött egyet és belefordult az itatóba.
RÁC BÉLA: Röhögjenek csak! Jön még kutyára dér! Hívnak engem még házhoz!
ANDRÁS: Hogy van az, hogy az átkosban felírta azt, aki templomba ment, aztán szépen lejelentett. Most meg maga az utolsó, aki kijön a templomból.
RÁC BÉLA: Megtértem.
ANDRÁS: Na, ne röhögtesse.
PLÉBÁNOS: Örüljete az eltévedt báránynak. Az a sok hittanóra nem volt hiábavaló, igaz Bélám?
RÁC BÉLA: Saul is leesett a lováról és Pállá vált.
ANDRÁS: Na, nehogymá? Pálhoz hasonlítsa magát a pártitkár úr!
RÁC BÉLA: Nem térhetek meg? Nem lehet, hogy belássam, hogy hibáztam? Ha tudni akarják, éppen azért imádkozom, hogy Isten megbocsássa a tetteimet. Itt a faluban senkitől nem kérek pénzt, ha gyógyítom őket. Ez nem elég?
KOMÁROMINÉ: Tudom, hogy így van Béla, de hát ki tudja, hogy valóban gyógyítasz-e...
RÓZSIKA: Úgy, úgy. Ott a Kovácsék tehene is. Az ugyan már nem legelészik füvet a határban.
ANDRÁS: Ugyan Rózsika, csak egy kicsit megittasodott...
RÁC BÉLA: Későn hívtak, ennyi az egész. Meg nem lehet mindenkit meggyógyítani. Van, akinek az a sorsa, hogy meghaljon.
ANDRÁS: Szóval, aki amúgy is meggyógyulna, mert fõnt eldöntötték, azon tud segíteni. De aki meghal, az nem a te hibád, hanem az égieké...
RÁC BÉLA: Ez nem ilyen egyszerű...
ANDRÁS: Ha bebizonyítod, hogy tudsz gyógyítani, akkor eztán csak hozzád járok, ha beteg leszek, de addig ez az egész csak toronyóra aranylánccal.
RÓZSIKA: Bizonyítsd be! Gyógyítsd meg a néma Gézát!
KOMÁROMINÉ: Mondja csak, plébános úr, nem az ördöggel való cimborálás ez?
PLÉBÁNOS: Nyugodjanak már meg, emberek! Nem tudom, hogy mi módon tud gyógyítani a Béla, de aki minden nap áldozik, és minden vasárnap gyón, az nem cimborálhat az ördöggel.
PALIKA: (kirobbanva) Hol van az öregapám cséplőgépe?!
KOMÁROMINÉ: Úgy! Úgy! Az hol van?
RÁC BÉLA: Mindenki megkapta a kárpótlási jegyet, te is Palika, nem?
PALIKA: (egyre hevesebben) A föld után, igen. De a cséplőgépet csak elvittétek!!
RÁC BÉLA: Az politika volt. Engem is kényszerítettek.
PALIKA: Politika az anyád! Abból húzták fel a szőlődre azt a házat!
RÁC BÉLA: Ez rágalom! A pártbizottságra kellett befizetni mindent.
PALIKA: Na, hallgassál, mert úgy szájon váglak, hogy kiviszed a falat! Te tetted el a pénzt!
RÁC BÉLA: Ez hazugság!

PALIKA: Én hazudok! (ráront)
 ANDRÁS: (elkapja) Hagyd el! Már nem érdemes.
 RÓZSIKA: Palika!
 PLÉBÁNOS: Békesség legalább vasárnap!
 RÓZSIKA: Na, menjünk csatornát renoválni!
 ANDRÁS: Menjünk! A munka az nem csinálja meg magát!
 RÁC BÉLA: Akkor kifizetem a gép árát a párt helyett, de rám ne mondja senki, hogy hazudok. (kapuból, miközben bemegy)
 PALIKA: Majd meglátom! Majd meglátom! Az öregapám a fél életét végigspórolta azért a gépért...

5. Jelenet

Szétszélednek. Plébános és a Komárominé maradnak, meg a kereszt mellett fekvő Géza.

PLÉBÁNOS: Akkoriban mindenkit rákényszerítetek dolgokra. Én például merő passzióból téglákat hordtam egy építkezésen. Azt a gépet már megette a fene.

KOMÁROMINÉ: Meg, plébános úr! Talán ha tényleg visszafizeti.

PLÉBÁNOS: Meg kell végre békélni. Amíg azt akarják az emberek, hogy a szomszéd tehene megdögöljön, addig nem lesz semmi.

KOMÁROMINÉ: Nem igen. De hát a szomszéd faluban meg volt a kártétel. Jézus megbüntette a párttitkárt.

PLÉBÁNOS: Miről beszél, Komárominé?

KOMÁROMINÉ: Hát le akarta dönteni azt a kőfeszületet a falu szélén, aztán a szobornak a feje éppen homlokra talált és meghalt. Jézus megtorolta azt a sok gonoszságot.

PLÉBÁNOS: Ne beszéljen ilyeneket, Komárominé! Jézus a szeretet erejével gyógyítja a szíveket, nem pedig kőszobordobálással.

KOMÁROMINÉ: Ott akkor is megvolt a számvetés. A Rác Béla dolgát, azt csak a plébános úr tudja, mivel hogy magának gyón minden héten.

PLÉBÁNOS: Nem értem magukat, húsz év telt el a rendszerváltás óta és maguk még mindig úgy kínozzák ezt a Rác Bélát.

KOMÁROMINÉ: Mi kínozzuk? Nem látta plébános úr, hogy mountain bike-kal ment ki a szőlőbe? Meg annyian járnak hozzá még Pestről is gyógyíttatni magukat. Én mondom, még a bőre alatt is pénz van.

SEKRESTYÉS: Plébános úr! Plébános úr! Már megint bemásztak az Androvics gyerekek a pincébe és benyakaltak egy hordó misebort.

PLÉBÁNOS: Micsoda?!

SEKRESTYÉS: Most meg bent szédelegnek az oltárnál és a Gyurika fel akar mászni a feszületre Jézus mellé. (sekrestyés elvágódik részegen)

PLÉBÁNOS: Hát én szíjat hasítok a hátukból! (futva el) Meginni a boromat!

KOMÁROMINÉ: És hol marad a szeretet ereje? Hőj!

Komáromi bekacsáz a biciklijén. Közben Luca és Klára kiülnek a ház elé a padra.

KOMÁROMI: Mi volt ez a lárma, már a faluvégén hallottam!?

KOMÁROMINÉ: Csak a Palika. És akkor mért csak most értél ide? !Mi?

KOMÁROMI: Megijedtem, hogy a fináncok. ..és nálam van negyven liter törköly.

KOMÁROMINÉ: Persze, megijedtél. Lehelj rám te anyaszomorító. Olyan pálinka szagod van, mintha törkölyben fűrdtél volna!

KOMÁROMI: Dehogya...

KOMÁROMINÉ: Két napja kellett volna megjőnnöd a hegyről a pálinkával. A szomszédok már kérdezgették, hogy hol az itóka. Te meg kint piálsz a hegyen, *azt* világodat se tudod.

KOMÁROMI: Dolgoztam.

KOMÁROMINÉ: Dolgoztál!! Soha életedben nem tettél semmit önszántadból, csak ezt a pálinkafőzést.

KOMÁROMI: Azt hiszem, elraboltak az UFO-k.

KOMÁROMINÉ: Micsoda?!

KOMÁROMI: Legalábbis a jelek arra utalnak.

KOMÁROMINÉ: Na, menjél befele a kapun, mert mindjárt kapsz egyet.

6. Jelenet

Az egész beszélgetést két lány végignézi, és nagyokat nevetnek.

LUCA: Az öreg Komáromi jól beállította magát.

KLÁRA: „Azt hiszem elraboltak az UFO-k!” Tavalgy mit is mondott?

LUCA: Hogy kiáradt a folyó és nem tudott lejönni a hegyről.

Rác Béla kijön a házból egy szőnyeggel és egy keresztel letérdel a néma Géza mellett és imádkozik. Gyógyít.

KLÁRA: Na, mi a helyzet az Androvics Lacival?

LUCA: A diszkóban hosszasan bámult, de az egy mamlasz.

KLÁRA: Ha ezekkel kezdesz, magadnak kell a kezvedbe vened az irányítást. De én velük már nem is nagyon beszélek. Gyökér az összes. Mit akarsz kezdeni egy ilyen „fiatal gazdával”. Én biztos, hogy amint tehetem, felköltözöm Pestre, vagy kihúzó külföldre. Biztos is, de nem maradok ezek között a gyökerek között.

LUCA: Én is Pestre megyek, de lehet, hogy visszajövök.

KLÁRA: Ide? A jogra vettek fel, nem? Kit akarsz itt védeni? Még egy rendes bíróságunk sincs. Ez itt falu!

LUCA: De lehetek jegyző.

KLÁRA: Nehogy már! Hát neked eszed van, csináld meg a szerencsédet. Ha nekem lenne eszem, én biztos, hogy Playboy-os nyuszi lány lennék.

LUCA: Majd ha elmegyek egyetemre Pestre, akkor majd megtalálom az igazit.

KLÁRA: Igazit? Milyen meséket nézel? Legyen jóképű és gazdag. Vagy legalább dolgozzon. Habár munkával nem lehet pénzt keresni.

KATÓ: (a házból) Klára! Klára! Ne ott lopd a napot! Etesd meg a tyúkokat!

KLÁRA: Megyek már! Majd este dumálunk.

LUCA: Persze. Lemehetnének a tóra fürdeni.

KLÁRA: Király ötlet! Majd hatfelé átlépek hozzád.

7. Jelenet

A mikrobusz megállt egy órával az elindulás után valahol Magyarországon, egy megállóban, a végénél.

DRABÁL: Azt a rohadt! Elfogyott a kanna pálinka.
PEPE: Majd olaszban...
BANDI: Spanyolban.
PEPE: Akkor majd spanyolban visszafizetjük... meghívunk egy spanyol páleszre.
DRABÁL: Az jó lesz!
PEPE: De nem ám egy kannát kapsz! Kettőt!
BÉLA: Spanyolban *torrneádort* csinállok belőled, Pepe.
PEPE: Én félek a bikáktól.
BÉLA: Nem baj, majd megszokod. Örült sok pénzt keresünk. Én leszek a te *manágered*.
BANDI: Remélem a Pityu nem ivott.
DRABÁL: Pityu az soha. Legfeljebb úgy tessék-lássék szokott négy-öt felest, de csak az íze miatt.
BANDI: Akkor meghalunk!
DRABÁL: De csak egyszer élünk!!
BÉLA: Sírba vigad a magyar!
BANDI: Éppen ettől félek.
PEPE: (énekel) Száz forintnak ötven a fele...

Bandi próbálkozik a kommunikátorral, de feladja. Nagy öröme talál egy telefonfülkét.

BANDI: Jó reggelt! G23-45 KAD... Mondom G, mint Gumi, kettő-három-négy-öt K, mint Kathmandu, A, mint Andragógia és D, mint öö... Dunya

Bandi mellett Pepe (nagyon részeg) tűnik fel, és csak meresztgeti a szemét és leül.

BANDI: Kapcsold csak, drágaságom. (észreveszi Pepét) Csak anyámmal beszélek. Most kapcsolják a portáról... A Vasmű portájáról. Mivelhogy kohász.
BANDI: Jóóóreggelt ezredess sűrrr! (telefonálás közben eltakarja a telefonkagylót a kezével)

Az ezredes is színen van egy telefontal.

HAJDÚ EZREDES: Kivel beszélek?
BANDI: Én vagyok a Bandi.
HAJDÚ EZREDES: Kicsoda?
BANDI: Hát a Juhász százados. Tudja, Pom-Pom vagyok.
HAJDÚ EZREDES: Ja! Itt Buksi! Mi van a kommunikátorral?
BANDI: Semmi, csak még itthon vagyunk, úgy gondoltam, inkább *tellel...telefonozok....*
HAJDÚ EZREDES: Maga részeg!
BANDI: Kicsit beépültem és álcázás végett, mindenből kettőt látok. Nem is tudom melyik kisbusszal menjek tovább.
HAJDÚ EZREDES: Maga részeg! Hogy gondolja ezt?! (ő is ráhúz egy laposüvegre) Szolgálatban...
BANDI: Kérem, az álcáért mindent meg kell tenni. Nos. Az öttagú kont..t. kontingens elindult spanyolba, pecsétes papírokkal.

HAJDÚ EZREDES: Milyen pecsétes papírokról beszél?
 BANDI: Zsírpecsétetes papírokról. Útlevelelről szó se volt, szóval lehet, hogy *fünek* megyünk.
 HAJDÚ EZREDES: Hogyan?
 BANDI: Fünek. Vagyis a zöld határon keresztül.
 HAJDÚ EZREDES: De hát Spanyolország is az Európai Unióhoz tartozik, meg mi is.
 BANDI: Hát persze. Elég a flekó. Halad az üüügy!!
 HAJDÚ EZREDES: Na, csak épülgessen százados, de ne igyon annyit, mint a bűnözők, mert a végén elvonóra küldhetem.
 BANDI: Értettem!
 HAJDÚ EZREDES: Mert az nem jó ám, amikor jönnek azok a piros szemű kis szőrös egerek és újra inni kell, mert folyton az ember orrába akarnak belemászni....

Drabál gyanakodva lép Bandi mellé.

BANDI: Ne feledje el anyuka leengedni az acélt a nagyolvasztóból, mert kigyullad a vasmű, mint a múltkor. (vigyorogva kinéz Drabálra) Az anyám. Kicsit feledékeny. Na, csókolom anyuka! Mennem kell!
 DRABÁL: Hát te már most telefonálsz? Még csak most indultunk. Na, menjünk, mert spanyol még messze van.
 PEPE: Pom-Pom vagyok! G23-45 KAD...a nevem Pom-Pom...
 BANDI: (gyorsan mellé ugrik) Na, Pepe neked már nem kell több!!(felsegíti) Tökrészeg! (Drabálhoz)
 PEPE: Pom-Pom vagyok! G23-45 KAD...a nevem Pom-Pom...
 DRABÁL: Pityu, ne aludj! Nyomás vezetni!
 BANDI: Az öreg Béla is elkanászodott, ott ül az árok szélén.
 DRABÁL: Hát ez nem igaz! Az egyik elaszik, a másik rajzfilmhősre itta magát...Na, te se vagy jobb (Bandihoz)! Ezeket vigyem én be az egzisztenciába. Na, mindenki a buszra!
 PEPE: ...a nevem Pom-Pom.
 BANDI: Gyere Pepe, majd én segítek. (mind a ketten nekimennek a kukának)
 DRABÁL: Na, jól nézünk ki. Bandi, te hozd az öreget, ha már mellé estél, a Pepét majd én bezsuppolom.
 PEPE: Köszönöm, Buksi.
 BANDI: Na, jöjjön Béla bá!
 BÉLA: Zöldre van, a zöldre van a rácsos kapu festve! (énekli)
 DRABÁL: (becsukja a buszt, amikor mindenki beszáll) Indulás! Pityu, tód meg a gázt! Nem lükverc, hanem egyes. Na, végre! Na, itt az ideje, hogy *megbontsuk* a második kanna pálinkát a nagy ijedtségre.

8. Jelenet

Kivilágosodik.

RÓZSIKA: Jó reggelt, Komárominé!
 KOMÁROMINÉ: Jó reggelt, Rózsika!
 RÓZSIKA: Na, megjött végre az ura?
 PALIKA: Igen, elmaradt a hegyen. Talán bizony megint az árvíz miatt nem talált le a hegyről?
 ANDRÁS: Teljesen kifogytunk a múltkoriból.

KOMÁROMINÉ: Nem *köll* úgy vedelni, akkor kitart.
PALIKA: Azt hallottam, hogy az UFO-kal harcolt hazafelé. Azért jött meg ilyen keservesen.
KOMÁROMINÉ: Ne beszéljenek már maguk is bolondságokat. Megjött az uram, úgyhogy jöhetnek a törkölyért.
MISKA: Na, végre! Már hozom is a korsót.
GYULA: Hát nem aprózza el, az már biztos.
ANDRÁS: Nézzék, a Géza meg itt maradt! Senki nem küldte haza?
RÓZSIKA: Itt aludt? Végül is nyár van.
PALIKA: Szegénynek se kutyája, se macskája. Nem gond, ha nem megy haza.
ANDRÁS: Hát az biztos, hogy nyugodtan alszik a tehénbögéstől.
PALIKA: Nem lenne jó gazda. Kihalnának mellőle a tehenek.
ASSZONY: Géza! Géza! Hasadra süt a nap!
RÓZSIKA: De hát süket. Minek kurjászik úgy?
ASSZONY: Föl *köll* rázni.
GÉZA: (álmában beszél) Úgy ennék egy kis tojásrántottát.
RÓZSIKA: (éppen Gézához lép) Hát azt bizony én is.
ANDRÁS: Mit te is?!
RÓZSIKA: Csak a Géza mondta, hogy úgy enne egy kis... Emberek, a Géza megszólalt. Azt mondta, úgy enne egy kis tojásrántottát.
ANDRÁS: A Géza?
RÓZSIKA: Ha mondom.

Megdörren a mennybolt, besötétedik és villámlik.

KOMÁROMINÉ: Vihar lesz?
ASSZONY: Meneküljünk!
MISKA: Fussunk a bunkerba!
ASSZONY: Nincs is bunker!
ANDRÁS: (a szájába esik) Térjenek már eszükre ez csak egy vihar!
RÓZSIKA: (Ő is megkóstolja) Eső nélkül?
GYULA: Ott, mintha valami esne lefelé.
KOMÁROMINÉ: Egy asztal! Úristen! Meneküljünk!
A terített asztal szépen lassan leereszkedik, rajta rántotta.
ANDRÁS: Hallgasson már! Mi a rosseb?
FÉRFI: (szimatol) Rántotta.
KOMÁROMINÉ: Az égből?
ASSZONY: Csuda finom.
PALIKA: Mennyi tojás kellett ehhez?
KOMÁROMI: (még mindig támoanyag kicsit) Nézd asszony, megtermett a reggeli!
KOMÁROMINÉ: Eredj vissza az ágyba, amíg ki nem józanodsz!
KOMÁROMI: Józan vagyok én, csak gyötri a lábamat az isiász.
KOMÁROMINÉ: Te!
KOMÁROMI: No, emberek, lehet jönni a butykosokkal. Meghoztam a lőrét.
PALIKA: Sose értettem, hogy miből főz pálinkát nyáron. Hogy van ez?
KOMÁROMI: Ez szakmai titok. Embernek baja még az én pálinkámtól sosem lett.
KOMÁROMINÉ: Én szólok a plébános úrnak. Hogy mik vannak *itten*. Lehet, hogy ez valami ármány. Plébános úr! Plébános úr, jöjjön ki!
ANDRÁS: Ki érti ezt?!
PALIKA: Egyszer egy oltórepülőgép felkapott egy egész tavat, halastul, békástul

és még egy békaembert is magával vitt oltani.

PLÉBÁNOS: (miseruhában lép ki a templomból) Mi a csuda van itt? Mindjárt misére harangoztatok. Mi ez a... asztal? Ki tette ezt ide...tojásrántotta?

KOMÁROMINÉ: Ezért hívtam, plébános úr. Mi ez itt? Csoda? Vagy a gonosz incselkedik velünk?

PALIKA: Ez nem lehet a gonosz műve, mert ez itt finom. Tehát jó.

ANDRÁS: Úgy van!

ASSZONY: Áldás ez! Ez a mi tojás- manánk.

MISKA: Lehet, hogy holnap is esik, mint a Bibliában.

PLÉBÁNOS: Megmondaná már valaki, hogy kerül ez az asztal a templomkapuba?!

RÓZSIKA: Az úgy volt, hogy éppen észrevettük a Gézát, hogy itt felejtődött a kereszt mellett. És éppen mentem hozzá fölköltetni, merthogy süketnéma szerencsétlen...

PLÉBÁNOS: Tudom, hogy süketnéma. És?!!

RÓZSIKA: Szóval már épp megráznám, amikor azt mondja...

PLÉBÁNOS: Mondja?!

ANDRÁS: Ezt csak Rózsika állítja.

RÓZSIKA: Mondja!! Hogy úgy enne egy kis tojásrántottát, aztán megdördült az ég és lehullott a rántotta asztalostul. Kóstolja meg, plébános úr!

PALIKA: Éppen így esett. Csak a Gézát nem hallotta senki.

RÓZSIKA: Dehogyanem. Géza, kelj fel! („bibliai jelenet”) Kelj fel Géza és beszélj!

Géza felkel, de nem hall és nem is beszél, csak nagy örömmel elkezd enni a rántottát.

PALIKA: Na, látod, süket ez, mint az ágyú.

SEKRESTYÉS: Akkor most mi legyen, plébános úr, beharangozzak? (tántorog a sekrestyés)

PLÉBÁNOS: Várjon kicsit, Novák bácsi! Hadd gondolkozzam. Nem akarom elkiabálni, de lehet, hogy csoda történt itt a faluban. (elvesz egy tányért) Ezt már az ereklyetartóba rakom el.

SEKRESTYÉS: Miért, már az is?

9. Jelenet

A falu szélén, egy félreeső helyen, Drabál és Pityu vitatkozik.

DRABÁL: Hogy mehettél bele abba traffipaxba?

PITYU: Nem vettem észre...a bokor alatt állt.

DRABÁL: Persze, az úttól két méterre.

PITYU: Nem lesz rólunk felvétel?

DRABÁL: Hát az a rendőr biztosan nem készít.

PITYU: Szerinted lett valami baja?

DRABÁL: Á! Csak szunyókált ott a kormányra dőlve, vérző fejjel.

PITYU: És ha mégis lefotózott?

DRABÁL: Az lehet, de elhoztam a traffipaxot.

PITYU: Nem bukhatunk le vele?

DRABÁL: Nem akarok ezzel mászkálni egész nap, te ütődött. Szépen szét fogjuk zúzni, de ezt nem egy füstölő rendőrautó mellett, amiből kiáll a mikrobuszunk, tele

feketemunkásokkal, ha megengeded.
PITYU: Meg...
DRABÁL: Te, én mindjárt agyonváglak!
PITYU: Még nem feketemunkások...
DRABÁL: Hallgass!!
PITYU: Tényleg, ők hol vannak?
DRABÁL: Nyilván a buszban. Lehet, hogy őket is kinyírtad.
PITYU: És így nem leszünk mínuszba pénzzel? Igaz, fél út fél költség, még spóroltunk is egy kis benzint.
DRABÁL: Ha élnek, leverjük róluk a második részletet is.
PITYU: De a mikrobusz az elment a levesbe.
DRABÁL: Miért, azt loptad, nem?
PITYU: De igen. Csak elpasszolhattuk volna.
DRABÁL: Igen, ha KO-ra nem töröd. Na, már csak vissza kell jutni Pestre.
PITYU: A főnök nem lesz pipa?
DRABÁL: Ha lopsz néhány jó kocsit, amiből kipótoljuk a pénzt, akkor nem.
PITYU: Ebben a faluban?
DRABÁL: Nem!! Majd Pesten, itt csak olyat szerezz, amivel eljutunk odáig.
PITYU: Okés. Nézd, Drabál! Rántotta.

10. Jelenet

Késő délután a falu főterén megjelenik Béla, Pepe, és Bandi, még ittasan. A főtéren mindenki elhallgat.

BÉLA: *Bujánosz... no... csesz!*
PEPE: *No csesz, no csesz!* (bólogat)
BÉLA: *Mi bikász matadort hozni... látni .. nézeni lenni.*
RÓZSIKA: *Miről beszélnek ezek?*
ANDRÁS: *Külhoni turisták és bikát akarnak látni.*
KOMÁROMI: *Na hiszen, gyűjjenek pálinkát kóstolni (kezdi berángatni őket a házba) turista urak!*
BÉLA: *Bikász is van?*
KOMÁROMI: *Van, van bikász.*
PEPE: *Ez a spanyol tényleg olyan, mint a magyar.*
BANDI: *Én köszönöm, nem kérek. Inkább ennék egy kis rántottát.*
RÓZSIKA: *Egyen csak, van éppen elég.*
ANDRÁS: *Hol tanult meg ilyen jól magyarul a turista úr?*
BANDI: *Pesten, merthogy ott sikerült meglátnom a napvilágot.*
ANDRÁS: *Akkor te vagy a tolmács, mi?*
BANDI: *Eltaláltad, én vagyok a tolmács.*
MISKA: *Spanyolok ezek, mi?*
GYULA: *Aztán gazdagok?*
BANDI: *Hát pénzük még van egy kicsi...*
MISKA: *Van egy kicsi (vigyorogva böködi Bandit), érted, mi?*
GYULA: *Hozzám hozd őket, nekem van bikám.*
MISKA: *Bika? Az egy tehén, te szélhámos és még csak tejet se ad.*
GYULA: *Meghazudtolsz, te!*
PLÉBÁNOS: *Elég legyen! Van éppen elég bajunk amúgy is. Telefonáltam. Holnap kijön a bizottság a püspökségről, hogy kivizsgálja az esetet. Mi pedig*

raktunk el mintát a rántottából. Most pedig készülünk, mert ha holnap a bizottság előtt is lejátszódik a csoda, akkor a falunk híres lesz. És mindenholnan özönleni fognak ide a zarándokok.

MISKA: Meggazdagszik a falu!
RÓZSIKA: Lesz kinek eladni a lekvárt!
ANDRÁS: Meg a bort!
MISKA: Megvesztél? Eladni a bort?!
PLÉBÁNOS: Na, emberek, menjük be a templomba és imádkozzunk! Én egész éjszaka virrasztani fogok.
KOMÁROMINÉ: Én is virrasztok.
LUCA és KLÁRA: Mi is!
RÓZSIKA: Mindenki gyűjtson egy gyertyát.
PLÉBÁNOS: Akkor induljunk.
SEKRESTYÉS: Ha kell, egész éjjel húzom a harangot.
ANDRÁS: Azért ne essünk túlzásokba, még a végén sokkot kapnak az állatok. Na, a Géza megint elaludt.
RÓZSIKA: Hagyd csak. Úgy sem hallana semmit a nagy hálaadásból.

Mindenki bemegy a templomba, még Bandit is berángatják. Befele menet Luca és Klára lemaradnak egy kicsit és beszélgetni kezdenek az alvó Géza mellett.

LUCA: Látod, ez a legcsodálatosabb hely a világon. Híresek leszünk és nemsokára város lesz a falunk!
KLÁRA: Miért? Az asztal miatt vagy a tojásért? Igaz. Jó, ha van egy kis felbolydulás, de amilyen szerencsénk nekünk van, az egészet felzabálják a nagy virrasztás közepette. Holnap meg leshetjük az eget, mert csak a gólyák fosnak a fejünkre.
LUCA: Higgy egy kicsit a Jóisten kegyelmében! Tegnap fiúkról beszéltünk és ma az ég adott nekem egy jóképű férfit!
KLÁRA: Láttam, hogy majd kiesett a szemed, amikor megláttad azt a tolmács srácot. Aki amúgy olyan részeg volt, mint azok a spanyolok.
LUCA: Ez csak munkahelyi kötelesség. Ez is azt mutatja, milyen lelkiismeretes.
KLÁRA: Amúgy nem is nagy szám.
LUCA: De a szeme olyan igéző.
KLÁRA: Igéző? Ha ilyen szavakat használsz, soha többet nem megyek veled sehova. Talán holnap azzal a küldöttséggel befuthat néhány jó pasi. Persze nem a szoknyások közül.
LUCA: Én olyan boldognak érzem magam.
KLÁRA: Aztán holnap meg a földig ér az orrod, ha a turisták kijózanodnak és továbbállnak, mondjuk éppen Pestre.
LUCA: Bárcsak itt ragadnának a turisták! Mondjuk, eltűnnének a főutak!
KLÁRA: Az mondjuk muris lenne, ha minden út körbeszaladna a falu körül.
KATÓ: Klára, gyertek már!
KLÁRA: Megyünk!
KATÓ: Na, kapd magad, mert leverem a derekad!
KLÁRA: Na, nyomás a templomba, mert kiátkoz a falu minket.

Bandi kilopódzik és bujkálva épp a távozó lányok helyére ér, és hallja, ahogy Géza beszél.

GÉZA: Minden út körbe fut...

BANDI: ...az árnyékból a fény kijut.(énekli) Na, mi van öregem, Edda művek. Kezek nélkül nincs Edda, mi? Na, hogy a fenébe működik ez? (tapogatja kommunikátor cipőt) Nem is gáz, hogy a cipőmmel szemben guggolok. (hangosan mondja, ahogy gépel)
 „Drága Buksi! Itt vagyok egy faluban, még itthon. A banda eltűnt, de a munkavállalók biztonságban vannak. Megkeresem a bandatagokat és kicsikarom, hogy utazzunk tovább. Üdv, Pom-pom! Mi van? Error? 455-ös hiba? Mi az a 455-ös hiba? No connect! Az anyádat... Na, keresek egy telefont! (elmenőben) El kell innen tűnnöm, mi lesz, ha reggel talicskák esnek az égből, vagy dinnye.

GÉZA: (álmában beszél) Reggelire pattogatott kukoricát kérek!

BANDI: Na, neked is szép gyerekkorod lehetett, pattogatott kukoricát reggelire.(kimegy)

11. Jelenet

A falu szélén megint megjelenik Drabál és Pityu.

DRABÁL: Én nem hiszem el, kifogyasztod a benzint. Tele volt a tank abban a Skodában. Tudod mi az a Full.

PITYU: Kerestem benzinkutat, de nem volt.

DRABÁL: Te ne bomlaszd fel az idegeimet, végképp hülyét kapok tőled! A benzinkút a falun kívül van a kereszteződésnél, tudod, a mikrobusz mellett. Nem találsz ki egy faluból. Én ezt nem hiszem el!

PITYU: Folyton körbe mentek az utak. De szívesen lopok egy másik kocsit. Láttam egy Moszkvicsot...

DRABÁL: Ne tetézd!!

PITYU: ...még egészen jó állapotúnak tűnt.

DRABÁL: Nem, Pityu. Úgy megyünk, ahogy jöttünk.

PITYU: Gyalog?

DRABÁL: Gyalog bizony. Úgy talán nem tévedünk el. Aztán az úton stoppolunk.

PITYU: De...

DRABÁL: Szavad se halljam!

12. Jelenet

A falu főtere sok száz gyertya fényében játszik, a közvilágítás nem ég. Bandi leül Géza mellé.

BANDI: Hallod, milyen helyen élsz? Egyetlen telefon van, de az sem működik.

RÁC BÉLA: (odalép hozzá) Ez egy ilyen falu! Jó estét!

BANDI: Jó estét! Nincs véletlenül egy telefonja?

RÁC BÉLA: Van, de az sem működik.

BANDI: Mi folyik itt?

RÁC BÉLA: Az emberek imádkoznak végre. Végre szívből.

BANDI: Szívből? Hiszen csak hasznót akarnak húzni ebből az egész képtelenségből. A plébános csodában reménykedik, hogy hátha több lesz a híve, vagy, hogy nagyobb templomot építhet...

RÁC BÉLA: Azzal nincs baj, itt mindenki jár templomba. Talán a maguk módján hisznek is,

de kell nekik egy csoda, hogy újjászülessenek.

BANDI: Ahogy maga is?

RÁC BÉLA: Igen. Hallotta a pletykákat? Én voltam a párttitkár, de én megkaptam a magam csodáit és most a helyemen vagyok.

BANDI: Itt, ahol mindenki utálja?

RÁC BÉLA: Az ember az ellenségeitől tanulhatja a legtöbbet. Sehol másutt nem tanulhatnék ennyit, mint itt.

BANDI: Fura ember maga. Egy eltemetett bölcs.

RÁC BÉLA: Nem vagyok bölcs. Csak teszem a dolgom.

BANDI: És mi a dolga?

RÁC BÉLA: Gyógyítok.

BANDI: Csodákat tesz.

RÁC BÉLA: Azokat Isten teszi.

BANDI: Pedig a csoda néha nem más, mint egy lyuk a tetőn.

RÁC BÉLA: Ott nem a könnyező Mária a csoda, hanem az emberek maguk. Az, hogy képesek megváltozni. És olyankor már nem is fontos, hogy miben hisznek.

BANDI: Azért ez nem teljesen mindegy.

RÁC BÉLA: Csoda az mindig jó. Mindig változtat, átmossa a fejeket. Vagy elindít az úton.

BANDI: Nem egészen úgy beszél, mint egy rendes keresztény.

RÁC BÉLA: Nézze, én annyi mindent tapasztaltam. Tudom, hogy a dolgok hogy vannak valójában. De azzal, hogy én tudok ezekről, még nem hazudtolom meg a hitet. A kereszténység azért ilyen, hogy az ittenieknek könnyebb legyen és kész.

BANDI: Nagy idealista maga.

RÁC BÉLA: Persze, nyomozó úr, az vagyok, hiszen élek.

BANDI: Hogyan? Az a nyavalyás kommunikátor.

RÁC BÉLA: Nem onnan tudom, hogy a cipőjébe gépelt a főtéren. Ha az ember sokat néz, sokkal többet fog látni, mint amit szeretne.

BANDI: Nem tudom, hogy honnan tudja, amit tud, de lekötelezne, ha fenntartaná az inkognitómat.

RÁC BÉLA: Természetesen. És ne zavartassa magát, ha mennie kell, én úgylis indulok imádkozni. Ja, és a szállás miatt se fájjon a feje, a házamban elalhat. Ebben a kék színűben várom két óra múlva.

BANDI: Mi van?

A térre Drabál és Pityu fut be.

BANDI: A mindent. Nekem most el kell mennem.

RÁC BÉLA: Ugye, megmondtam.

15. Jelenet

Komáromiéktól kitántorog Béla és Pepe, no és Komáromi.

KOMÁROMI: Sose nőszüljetelek meg, spanyoljaim!

BÉLA: Igaz ember vagy barátom.

PEPE: Pedig spanyol vér csörgedezik az ereiben.

KOMÁROMI: Én azt becsülöm bennetek, hogy ilyen gyorsan megtanultátok a nyelvünket.

PEPE: Ugyan, a magyar meg a spanyol ugyanaz. Igaz, Béla bá'?

BÉLA: Szi, Pepe!
KOMÁROMI: De én azt hiszem, ma már nem kéne bikákat nézegetni.
BÉLA: Mi nem félünk a bikáktól, se nappal, se éjszaka.
PEPE: Szi, Szinyor Béla!
KOMÁROMI: Értem én. Csak hogy a bikák feketék és sötétben ugye minden tehén fekete.
BÉLA: Kinek kell a tehén.
KOMÁROMI: Értsd már meg, tök sötétben nem látszanak a bikák.
PEPE: Nagyon hangulatos ez a gyertya villany, de *mé* nincs elektromos villany?
KOMÁROMI: Vanni van, csak momentán nem ég. Az a rohadt tv is bedöglött.
ANDRÁS: (ő is kilopakodott a templomból) A hangosításnak is lőtték. A plébános meg a sekrestyés már be is rekedt. Hogy úszta meg Komáromi bácsi az áhítatot?
KOMÁROMI: Csak kicsit beszorult a pinceajtó.
ANDRÁS: Maradt még egyáltalán pálinkája?
KOMÁROMI: Kicsit megcsappant, de még akad. Ezeknek a spanyoloknak igen jó a huzata.
BÉLA: Te barátom, meg tudnád mondani, mennyi az idő?
ANDRÁS: Hát kilenc tájt lehet, de pontosan nem tudom, mert bedöglött az óráim is.
BÉLA és PEPE: A mienk is.
KOMÁROMI: Nagyon fura ez az egész. Rettentő fura.
ANDRÁS: Na, tegyük el magunkat holnapra.
KOMÁROMI: Nem virrasztasz?
ANDRÁS: Nem ettem én meszet. Majd az asszony virraszt helyettem is, az is érvényes, nem?
KOMÁROMI: Úgy valahogy. Az ám, holnap hétfő lesz. Kéne menni dolgozni, nem?
ANDRÁS: Dologidőben, hogy a fenébe ne kéne. Permetezni kell, meg a ház körül is ott a sok állat.
KOMÁROMI: Hát állatból van elég.
BÉLA: Holnap megnéznénk azokat a bikákat.
PEPE: De csak munka után.
BÉLA: Csakis.
PEPE: Merre vannak a narancsligetek?
ANDRÁS: Mik?
PEPE: Hát a narancsligetek.
KOMÁROMI: (rákacsint Andrásra és mutatja, hogy Bélának már tök részegek) Ja, a narancsligetek. Azok arra vannak, délre.
ANDRÁS: Úgy, úgy. Az áfonyák mellett.
BÉLA: Gondolhattuk volna, hogy dél felé vannak, hiszen déligyümölcs.
PEPE: És hallod, az áfonyák is igazak.
BÉLA: Én sosem kételkedtem.
PEPE: Na, ha már ti olyan földművelőfélek vagytok, megmondhatnátok, hogy... hogy megy a narancs.
BÉLA: Mennyi a kilója?
ANDRÁS: Olyan négyszáz körül a boltban.
PEPE: Négyszáz?! Hallod Béla, négyszáz. Az rohadt sok euró.
BÉLA: Nem is hittem volna. Hamarosan *torrneáador* leszel.
PEPE: Béla bá', mondtam már, hogy én nem komálom a bikákat. Némelyik akkora, mint egy mikrobusz.

ANDRÁS: Te érted ezt? (Komáromihoz)
 KOMÁROMI: Értem, hát. Igen tehetséges pálinkafőző vagyok.
 PEPE: És hogy bírtátok megszokni az eurót?
 KOMÁROMI: Nem volt egyszerű a jen után? Igaz? (András vállát veregeti)
 ANDRÁS: Igaz, igaz! A jen után nem.
 KOMÁROMI: Gyorsan megy az. Egyik nap jen, másikon jin... vagyis euró.
 PEPE: Mi már alig várjuk, hogy nálunk is bevezessék. De késik.
 BÉLA: Lassú az nagyon.
 ANDRÁS: Hát az euró már csak ilyen.
 KOMÁROMI: Főleg jen után.
 PEPE: És azt is meg tudnátok mondani, hol találjuk Pedró de Huarezt?
 KOMÁROMI: Kit?
 PEPE: A munkafelügyelőt.
 ANDRÁS: Kit?
 PEPE: A *manáger*t, tudjátok, ő ossza ki a munkát.
 KOMÁROMI: Persze, persze, tudjuk ki. De ilyenkor már nem megy arra busz.
 PEPE: A fákhhoz?
 KOMÁROMI: Oda, oda. Úgyhogy aludjatok nálam.
 BÉLA: Azt hiszem ennek semmi akadálya.
 PEPE: Semmi a világon.
 KOMÁROMI: És lefekvés előtt még akár fel is hajthatunk egy kupicával.
 BÉLA: Akár.
 ANDRÁS: Na, akkor az Isten áldja magukat. Jó éjszakát.
 BÉLA és PEPE: Minden jót! Majd holnap.

Rózsika lép András mellé, ő is kilopózott a templomból.

RÓZSIKA: Mit fecserészel itt? Talán imádkoznod kéne, nem?
 ANDRÁS: Csak azt ne. Szívesebben beszélek ezzel a két részeggel a narancsszedésről, meg Pedró de Huarezról, mint hogy még egyszer meghallgassam, amikor a sekrestyés rázendít azon a kappanhangján, hogy „Mennynek királynéja...”.
 RÓZSIKA: (felnevet) Tényleg súlyos.
 ANDRÁS: Az már igaz.
 RÓZSIKA: Ki az a Pedro de Huarez?
 ANDRÁS: Mit tudom én.
 GÉZA: (álmában beszél) Pedro de Huarez reggelre megjön.

II. Felvonás

16. Jelenet

A Nap felkel, három hullafáradt ember támolyog ki a templomból: Plébános, Sekrestyés, Komárominé.

PLÉBÁNOS: Hova tűnt el az a sok ember?
 SEKRESTYÉS: Egy idő után olyan gyanús volt, hogy annyira visszhangzik a hangom, de mégse tekinget az ember a háta mögé az oltártól.
 KOMÁROMI: Cserbenhagyták a falut.

PLÉBÁNOS: Szerintem csak elmentek aludni.
 SEKRESTYÉS: Mi is elmehetnénk.
 PLÉBÁNOS: Dehogyan. Nemsokára itt lesz a bizottság.
 KOMÁROMINÉ: Szerintem így is hatásos lesz a virrasztás.
 PLÉBÁNOS: Biztosan.
 SEKRESTYÉS: Remélem nem hiába fázott fel a hólyagom.
 PLÉBÁNOS: Nézzék! Ott jön a falu.
 SKRESTYÉS: Összehoztak egy spontán körmenetet. Ezt még el tudom fogadni, de miért van náluk kasza meg vasvilla?
 RÓZSIKA: Plébános úr! Valami nagyon nincs jól.
 ANDRÁS: Nem jutottam ki a szőlőbe, hat óra óta csak kerülgetem a falut.
 PALIKA: Képtelen voltam bemenni a városba, az út valahogy mindig visszahozott.
 MISKA: Nem jött a busz!
 GYULA: Kifogyott a kocsimból a benzin, de az a furcsa hogy valahogy mégis elment magától a temetőig.
 KATÓ: Én sem tudtam kimenni a szőlőbe. A tehenek meg nem találtak ki a legelőre.
 PLÉBÁNOS: Azért kóborognak itt a tehenek.
 PALIKA: Valami nincs rendben.
 ANDRÁS: Nem tudjuk elhagyni a falut.
 RÓZSIKA: Hol van a bizottság?
 KOMÁROMI: És a reggeli sem hullott le az égből.

Megdörren az ég, villámlik és besötétedik, majd egy talicska esik az égből, a tömeg szétrebben.

MISKA: Vigyázz!
 IBOLYA: Ugorj földre!
 ANRDÁS: Azt a kutya mindenit! Ki kívánt talicskát reggelire?
 IBOLYA: Kis híján agyonvágott ez az ördögszekér.
 KOMÁROMI: Van benne valami harapnivaló?
 KOMÁROMINÉ: Te folyton csak a hasadra gondolsz.

Megint dörrent egyet az ég és egy másik asztal is leereszkedik.

PALIKA: Valami megint jön!
 KATÓ: Mi az? (kémelelik az eget)
 MISKA: Szerintem egy asztal.

Az asztal megbillen, dinnye hullik le róla az emberek nyakába.

ANDRÁS: Azt a kutya mindenit!
 KATÓ: Mi ez már megint. Ugorjatok!
 GYULA: Merénylet!
 MISKA: Vigyázz!
 ANDRÁS: Emberek, fedezékbe! Ezek dinnyék!

Mindenki szaladgál és ugrál, de a dinnyék csak Komáromit találják el.

KOMÁROMI: Kicsit szédítő ez a látvány.
KOMÁROMINÉ: Jól vagy?
IBOLYA: Hát, vérzik a feje. Úr Isten! Kifreccsent az agyveleje!
PALIKA: Kutya baja, csak dinnyés lett a haja.
KOMÁROMI: Akkor ma gyümölcsnap van.
ANDRÁS: Én nem akarok vészmadárkodni, de valami megint esik.
SEKRESTYÉS: Fussunk a templomba!
IBOLYA: Miféle csoda az ilyen, hogy ennyit kell szaladozni?
MISKA: Még jó, hogy mégsem imádkoztam pálinkáért. Most butykosok hullának a fejünkre.

KOMÁROMINÉ: Havazik?
RÓZSIKA: Olyan, mintha.
ANDRÁS: Ez pattogatott kukorica!
KLÁRA: Gólyákat nem lát, András bácsi?
KOMÁROMI: Na, ez már valami. (Kimegy falatozni)
MISKA: Ami igaz, az igaz, ez is eshetne csövesen.
KATÓ: Ne káráljanak már!
PLÉBÁNOS: Hol van már a küldöttség?
ANDRÁS: Elképzelhető, hogy ha mi nem tudunk kimenni, akkor ők sem találnak ide.

KLÁRA: Na, én megmondtam. Nem lesz itt semmi, de még egy...
RÓZSIKA: A Géza meg kint maradt! (oda szaladnak)
PALIKA: Milyen mázlista, ráeshetett volna az asztal, vagy egy dinnye, de egy sem találta el.

PLÉBÁNOS: Hála Istenek! Na, gyermekeim, együnk!
KLÁRA: Pattogatott kukoricát, dinnyével?
PALIKA: Szerintem találjuk már végre ki, hogy mi folyik itt? Valaki előidézi ezeket a csodákat, én biztos vagyok benne...

PLÉBÁNOS: Persze. Isten! Ki más?
ANDRIS: De miért? Valaki imádkozott rántottáért?!

RÓZSIKA: A tojásrántottát a Géza kérte. Ha hiszitek, ha nem.
PLÉBÁNOS: Hát én egyre inkább elhiszem.
ANDRIS: Jó, fogadjuk el ezt a teljes képtelenséget, hogy a néma Géza mondott valamit és az valóra vált.

RÓZSIKA: Talán csak álmában tud beszélni.
ANDRIS: Az teljes képtelenség!
BANDI: Én tanúsíthatom, hogy a fiú álmában beszélt. Mellette álltam és azt mondta: „minden út összefut”.

ANDRÁS: Maga is bolondokat beszél!
PLÉBÁNOS: Akkor két kívánság a Gézától ered,... a tojás, meg hogy nem lehet elhagyni a falut de...

BANDI: Szerintem a pattogatott kukoricát is a fiú kívánta reggelire.
ÉS... azt hiszem... szóval a talicskát, és a dinnyéket, meg én.

KATÓ: Megőrült?! Majdnem megölt!
MISKA: Felnőtt ember léte hogy kérhetett ilyen képtelenséget.
BANDI: Nem kértem én. Csak szitkozódtam egyet...
PALIKA: Talicskával?
ANDRÁS: Nem áll össze. Kicsit zavaros az egész. Kezdve azzal, hogy a Géza álmában beszél.

PLÉBÁNOS: Mégiscsak Isten műve lesz ez. Nyilvánvaló, hogy a

szitkozódását rossz néven vette a mindenható, pláne a tojárántotta áldás után. Ezért küldte le ezeket a dolgokat, hogy rendre intsen. Ezért nyomatékosan megkérem a tolmács urat, hogy soha többet ne szitkozódjon a falunkban.

RÓZSIKA: Úgy van!
MISKA: Legközelebb nem ússza meg egy figyelmeztetéssel!
IBOLYA: Jobb, ha vigyáz magára.
KOMÁROMI: Nem rossz gyerek ez, hagyjátok!

A térre Drabál és Pityu fut be, majd lendületből tovább.

BANDI: Hogy a sündörgős ménkű csapna bele! (és elfut utánuk)
KATÓ: Jaj, Isten!(kémeleli az eget)

Mindenki felfelé bámul.

KOMÁROMINÉ: Áldassék az Úr neve! Irgalmazz nekünk, szegény bűnösöknek.
PLÉBÁNOS: Menjünk be a templomba imádkozni, hogy kiengeszteljük az urat.
SEKRESTYÉS: (rázendít) „Boldogasszony anyánk ...”

Mindenki átveszi az éneklést és áhítatosan összekulcsolja a kezét.

KATÓ: Jaj Istenem, mi lesz ebből?
RÓZSIKA: Imádkozzon csak szorgalmasan!
PALIKA: Én be nem megyek.
ANDRÁS: Dehogynem. Nem hiányzik egy cséplőgép a háztetőmre.

Palikát belöki a templomba, ugyanekkor Béla és Pepe kilép Komáromiék házból.

BÉLA: Mi van itt már megint?
PEPE: Mekkora áfonyák!
ANDRÁS: Spanyolok. Ezekkel mi legyen?
RÓZSIKA: Mi lenne, visszük ezeket is a templomba.
PEPE: Nem megyek! Gyerekkorom óta allergiás vagyok a füstölőre. Kiütést kapok tőlük.
BÉLA: Én narancsot akarok szedni!
ANDRÁS: Lesz ott narancs elég!

Béláék is a templomba lökik. A térre egy spanyol, öltönyös férfi ereszkedik le

ANDRÁS: Nézd Rózsika! Valaki idepottyant az égből.
PEDRO
DE HUAREZ: Buanos diász!
RÓZSIKA: Hát ez meg ki?
ANDRÁS: Tudja a hóhér.
PEDRO
DE HUAREZ: No. No. (Megcsókolja Rózsika kezét) Do you speak English?
RÓZSIKA: De szép finom ember! Egy angol turista, mi van itt?
ANDRIS: Az égből?
RÓZSIKA: Hát nem angyal az biztos. Nincsenek szárnyai. Csak bikavadító

pillantása.

PEDRO

DE HUAREZ: My name is Huarez. Pedro de Huarez. I'm lost from my kitchen.

RÓZSIKA: Kincset keres.

ANDRÁS: Szerintem vigyük ezt is a templomba.

András és Rózsika közrefogja Pedrot és a templomba cibálja.

PEDRO

DE HUAREZ: What is the problem? I'm a detectiv. I come from Santiago de Compostela! Help! Help!

17. jelenet

Egy hét telt el, mindenki csüggedten fekszik az utcán. Mindenütt furcsábbnál furcsább, a térre nem illő tárgyak hevernek: asztalok, dinnyék stb .

RÓZSIKA: Már egy hete. Már egy hete tart ez a rettenet.

ANDRÁS: Már egy hete.

PLÉBÁNOS: Nem annyira rossz ez. Végülis a falu gyarapodott.

ANDRÁS: Persze, már haza sem tudunk menni, mert minden házban lakik valami külföldi.

PLÉBÁNOS: Ezzel is maguk járnak jól. Hiszen mindenki lakbért szed!

RÓZSIKA: Ma mi lesz a reggeli?

ANDRÁS: Talán megint főtt bab lecsókolbásszal, mint kedden.

RÓZSIKA: András, kívántad?

ANDRÁS: Igen. Kívántam.

KOMÁROMINÉ: Főtt bab lecsókolbásszal, az egész jó. Csak nehogy a férjem megint puttanyos szőlőt kérjen.

RÓZSIKA: Most, hogy az amerikai baseball csapatot kiszorítottuk a térről talán már nem lesz több hamburger reggelire.

ANDRÁS: Meg ebédre.

RÓZSIKA: És vacsorára. Fránya egy belük van ezeknek.

ANDRÁS: A kólaeső se volt semmi.

KLÁRI: Igen, volt valami jó is ebben a csodában, de azt is elrontották.

KATÓ: Hallgass, te lány! Örülj, hogy nem engedték, hogy elcsábulj.

KOMÁROMINÉ: Úgy, úgy azzal a sok *baseball* (fonetikusan) ütővel.

ANDRÁS: Mivel?!

KLÁRI: Nekem csak játékosok tetszettek, nem az ütők.

ANDRÁS: Csak kerüljön a kezem közé, amelyik mosómedvéket kívánt az udvaromba. Mindent megmosnak és szétrágnak.

KOMÁROMINÉ: Végülis ezt a problémát megoldottuk azzal a tigrissel, nem?

ANDRÁS: Dehogyan oldottuk. Az egy cirkuszi dög, állandóan zsomblórködik. Rá se ránt a medvékre. Csak a sekrestyést dobálta fel a lábával.

RÓZSIKA: Hehehe! Azóta nem jön le a harangtoronyból.

PLÉBÁNOS: Ha nem volna cirkuszi, akkor nagy bajban lennék. Felfalt volna itt mindenkit.

KOMÁROMINÉ: Lennénk? Vagyunk!

BÉLA: Azért szomorú vagyok, hogy ez itt nem Spanyolország.

PEPE: Én annyira nem, mert akkor dolgoznunk kéne.

ANDRÁS: Jenért mi?He!

BÉLA: Ne humorizáljon! Megnézném magát két kanna pálinka után, hogy felel földrajzból.

PEPE: Nekem ahhoz nem kell innom, hogy hülye legyek.

BÉLA: Spanyolország. Mennyi pénzt kerestünk volna már!! És a spanyol csajok...

PEPE: És a tenger.

RÓZSIKA: Ott sincs kolbászból a kerítés, ám. Ott se osztogatják csak úgy a pénzt.

MISKA: Például a bátyám is ott volt...

PEPE: Spanyolba?

MISKA: Dehogy, Bécsben... Vagyis mi az a másik, ahol a híd olyan cifra. Lon... London. No, 1300 eurót is megkeres. És tudjátok mit csinált? Szendvicset hordott ki.

BÉLA: Havi 1300 euró! Az... az 370.000 forint! Az egy vagyon.

PEPE: És nem kell a fák között güriznie.

RÓZSIKA: És mennyit hozott haza?

MISKA: Mennyit? Hozott egy olyan drága órát.

RÓZSIKA: Ennyi? Egy óra?

MISKA: A többi elment lakbérre, kajára meg miegymás. Végülis kettő hatvan volt az albérlet.

BÉLA: Kétszázhatvan...

MISKA: ...ezer.

PEPE: Az már kacsán forog, mi?

MISKA: Tulajdonképpen ezért a pénzért négyen laktak egy szobában.

BÉLA: Micsoda? És nem hozott haza semmit.

MISKA: Úgy, úgy. Emberek! Valami megint esik!

IBOLYA: Feketedik nagyon.

PEPE: Most biztosan végünk lesz!

BÉLA: Rettenetesen zűg!

PLÉBÁNOS: Uram, ne hagyj el!

RÓZSIKA: Imádkozzunk!

ANDRÁS: Inkább fussunk a templomba!

TÖMEG: Fussunk!!!

PLÉBÁNOS: Oda nem férünk be!

IBOLYA: Tényleg a brazilok miatt. Végünk!

MISKA: Várjanak! Hehe! Eltűnt.

IBOLYA: Visszakívánta.

ANDRÁS: Biztos megint a Zolika kívánt messerschmitt-et, de én úgy letöröm a derekát!

PLÉBÁNOS: Megmondtam, hogy be kéne szüntetni ezeket a kívárgatásokat.

ANDRÁS: Képtelen vagyok megállni. De a plébános urat se kell féltetni, igaz? Amikor cigánygyerekek potyogtak az égből, ugye? Meg ostyaeső hullott.

PLÉBÁNOS: Egyre inkább úgy érzem; nem való a falunak a csoda.

KOMÁROMINÉ: Inkább átok ez. Olyan, mint a férjem: kis élvezet, nagy gond.

BÉLA: Csak azt nem értem, hogy értelmes dolgokat miért nem kíván senki sem. Mondjuk, kívánjunk mindent vissza.

MISKA: Maga beszél? Ki kívánt a falunak bikacsordát?! És tudom, hogy a velencei gondolákban is benne van a keze!

PEPE: Nézzék, előkerült a Komáromi bá'!

KOMÁROMI: Lehetetlen. Nem hiszem el. (Komáromi riadtan jön ki a templomból)

Ezt... ezt én nem tudom elhinni. Már a templomban sincs.
RÓZSIKA: Mi baja van az urának?
KOMÁROMINÉ: Semmi. Csak három napja elfogyott az összes szesz a faluban.
KATÓ: Persze, az is az ura forradalmának az eredménye. „Részegen minden szebb lesz.”
MISKA: Az egy egész jó terv volt, csak a készleteket rosszul mértük fel.
RÓZSIKA: Miért nem főz az ura? Hő!
KOMÁROMINÉ: A masinája a szőlőben van. Hiszen három napja, minden éjjel körbejárja a falut, ki akar menni a szőlőbe.
KATÓ: Alvajár?
KOMÁROMINÉ: Dehogy. Siratja a pálinkáját. Amúgy maga se főz semmit Rózsika. Pedig lenne miből.
KATÓ: Minek főzne? Úgyis leesik az égből.
PÉLBÁNOS: Az úr táplál minket nagy nyomorúságunkban.
KOMÁROMI: Adj pálinkát uram! Miért nem hallgatsz meg? Miért?! Könyörülj rajtam! Könyörülj! Talán a hordó alján...(elfut)
ANDRÁS: Tényleg, miért nem kapja meg Komáromi a pálinkát? Már három napja könyörög érte. Én meg, a főtt babot lecsókolbásszal rögtön megkaptam. Ki érti ezt? Mit csinál az a Pedró?
BÉLA: Az egyetlen igazi spanyol ebben a faluban.
PEPE: Leszámítva Zorrót a plakáton.
RÓZSIKA: Bandival gondolkodnak.
ANDRÁS: Az hasznos lehet, Bandi egy kukkot sem beszél spanyolul.
RÓZSIKA: Bandi a mi reménységünk.
BÉLA: Miért ver minket az Isten, mi csak dolgozni akartunk.
PEPE: Fogunk is. Csak momentán kicsit lekötöttünk. Mondjuk, én tulajdonképpen annyira nem akarok dolgozni.
KOMÁROMINÉ: Olyan ez, mint a Bibliában. Le kell döntenünk az aranyborjút.
RÓZSIKA: Azt meg ki kívánta?

Harangoznak.

PÉLBÁNOS: Emberek, megszólalt a harang. Indul a körmenet! Valaki ébressze fel a négereket is a templomban, tegnap is elbliccelték.
RÓZSIKA: Persze, mert ott olyan sötét van, hogy a sekrestyés nem vette őket észre.

18. jelenet

A tér egy szegletében.

BANDI: Azért örülök ennek a csodának.
LUCA: Én is.
KLÁRA: Végre van valami *eksön*. Jó, hogy a szoknyás különítmény nem ért ide. Én jobban örülök ennek a Pedrónak. Őt szeretem a legjobban.
BANDI: Legjobban? Miért, több is van?
KLÁRA: Igen. Ha nem jön össze, van még néhány jelöltem. Megyek is, megkeresem Pedrót.
LUCA: Klári olyan, mint egy hurrikán, a faluból majd minden fiú utána koslat. De mindet kikoszarazza.

BANDI: Szép lány. De én ugyan nem koslatnék utána.
LUCA: Nem is érdemes, ha nem vagy focista.
BANDI: Na, az még nem voltam. Te ugye Pestre fogsz menni?
LUCA: Igen. Jó pletykás ez a falu.
BANDI: Azt tudod, hogy én is Pestről jöttem? És ha úgy gondolod, találkozhatnánk.
LUCA: Lehet róla szó, ha Pestre megyünk. De most leginkább nem megyünk sehova.

A bozótból Rác Béla szól ki.

RÁC BÉLA: Bandi! Bandi!
BANDI: Mit keres a bokor alatt, Rác úr?
RÁC BÉLA: Unatkoztam és itt remekül lehet múlatni az időt.
BANDI: Valóban?
RÁC BÉLA: A fenét! Tudja, hogy bujkálok. A Palika józanon egy vadállat.
LUCA: Csókolom!
RÁC BÉLA: Szervusz, kislányom!
LUCA: Palika tényleg egész nap Béla bácsit kereste.
RÁC BÉLA: Ha iszik, akkor elvan, de ha józan... Szidnak ezek engem, de a Palika azóta ilyen, amióta bezárt a TSZ. A munka teszi emberré az embert, különben csak mindenféle mámorba menekül. Húsz évvel ezelőtt ittak itt ennyit az emberek? Dehogy. A városba járnak tejért meg sajtért, és boltban veszik a kenyeret.
BANDI: Mégiscsak agitál, Béla bá'?
RÁC BÉLA: Dehogy is. Nem azt mondom, hogy jó volt az átkosban. Istentelen világ, senkinek nem jó. Én tudom a legjobban. Csak elszúrták ezt a privatizációt, a földből igen is meg lehet élni. Pláne ebből. Tudta Bandikám, hogy itt hetvenöt centiméter a humusz vastagsága? A világ legjobb földje.
BANDI: És meddig fog bujkálni?
RÁC BÉLA: Most már nem sokáig, már rájöttem, hogy kell megszüntetni.
LUCA: Rájött?
RÁC BÉLA: Hogy ne jöttem volna rá, hiszen az én... (keresztet vet) részben az én gyógyításom eredménye.
BANDI: Micsoda?
RÁC BÉLA: Ez most nem fontos. Bandi! El kellene csalni a térről az embereket, de leginkább Palikát. És akkor én majd mindet elintézek.
BANDI: Megpróbálok.
LUCA: Majd segítek én is.

19. jelenet

Drabál és Pityu lihegve megbújik egy sarokban.

DRABÁL: Ennek is te vagy az oka! Ha nem ütöd el a traffipaxot, most nyugodtan ülhethénk a sok pénzen.
PITYU: A főnök pénzén, Spanyolországban.
DRABÁL: Azon. De legalább nem akarna kinyírni minket a főnök.

PITYU: Miért, ki akar? Mégis menjünk inkább spanyolba, még áfonyát is szedek, ha kell!

DRABÁL: Szerinted? Egy hét után mire gondol, hogy átvertük, nem? Most meg körmenet, meg imádság. Ha én ki nem találom, hogy kezdünk jó útra térni, rég valamelyik pincébe lennénk bezárva.

PITYU: Köszönöm, hogy megmentettél, Drabál!

DRABÁL: Ha vége lesz ennek egyszer, először is eszem valami normálisat. Aztán ezt a plébánost felkötözöm az oltárra és csúzlival ostyát lövöldözök a szájába.

PITYU: Az már igaz. Életemben nem ettem ennyi ostyát. Meg mákos nudlit. De már kívülről tudom a Miatyánkot.

DRABÁL: Pityu!

Béla lép elő a bokorból a traffipaxszal.

BÉLA: Szevasz, Drabál! Képzeld, itt sétálgattam és nézd mi hullott a kezembe!?

DRABÁL: Pityu! Te nem törted össze?!

PITYU: De igen. Még a Skodával is átmentem rajta kétszer. Valaki visszakívánta!

DRABÁL: És vajon ki lehetett az?! Én szétszedlek!!! (kifutnak)

BÉLA: Hogy ezek mindig összevesznek valamin! Gyere már Pepe, szerinted mi lehetett ez?

PEPE: Ja, itt vagy. Örület ez a közvillany hiány.

BÉLA: Na, mi ez?

PEPE: Valami kamera. Lehet, hogy egy operatőr is lesz valahol.

BÉLA: Lehet. Aztán csinálunk egy filmet. (kimennek)

SEKRESTYÉS: Plébános úr! (visszafojtva) Erre, plébános úr!

PLÉBÁNOS: Meg kell mentenünk ezt a falut önmagától, és ha már így adódott, az egész világot is.

SEKRESTYÉS: De biztos, hogy így kell? Másként nem lehet?

PLÉBÁNOS: Ez a legjobb módja. Amikor eltűnt a feszület, az a szép aranyozott, akkor tudtam, hogy itt a vég. Ki képes Isten házában lopni. Nincs más megoldás, visszakívánjuk Jézus Krisztust.

SEKRESTYÉS: Nem lesz ebből baj? Mégis csak a Jó Isten fiáról van szó, ugye.

PLÉBÁNOS: Ő maga is megígérte, hogy eljön másodszor is. Mi csak segítünk neki. Odamegyünk a Gézához és a fülébe sűgjük, mert szerintem a Géza a csoda forrása.

SEKRESTYÉS: A Géza? Biztos?

PLÉBÁNOS: Ne vitatkozz, én már kiokoskodtam.

SEKRESTYÉS: Plébános úr!

PLÉBÁNOS: Mi van?

SEKRESTYÉS: Nem a Géza falatozik ott jóízűen?

PLÉBÁNOS: De az. A féleszű Pestiek, nem fölébresztették?

SEKRESTYÉS: Géza sem alhat örökké. Menjen oda plébános úr, aztán sűgja a fülébe, amit akar.

PLÉBÁNOS: Hiszen a Géza süketnéma!

SEKRESTYÉS: Tudom. De nem azt mondta a plébános úr, hogy...

PLÉBÁNOS: Mondtam, mondtam. Menjünk. Később visszajövünk, ha már elaludt.

SEKRESTYÉS: Maga tudja, plébános úr. Akkor menjünk.

20. Jelenet

Pityu settenkedik egy nagy feszülettel a kezében és majdnem belefut a plébánosba, meg a sekrestyésbe.

PITYU: Hogy a fene!
DRABÁL: Mit bujkálsz?
PITYU: A *plebános* majdnem meglátott.
DRABÁL: Honnan szerezted azt a keresztet?
PITYU: Honnan, honnan! A templomból. Nem látod, hogy arany?
DRABÁL: (nézegeti) Csak aranyozott.
PITYU: Milyen hülye egy falu ez, még egy arany keresztjük sincs. Na, mindegy, azért elektronikai cuccból teleraktam a csomagtartót. Valamiből mégiscsak ki kell fizetni a főnököt.
DRABÁL: Lépünk! Jön a szuper sámán.
Rác Béla lopakodik a térre.
PITYU: Mit bujkál? Csak a hülye nem veszi észre.
DRABÁL: Ki, a Palika? Az most nincs itt. (el)
RÁC BÉLA: Nem ébren van a Géza? Jaj, Istenem, de nehéz csodát tenni.
KOMÁROMI: Ki maga?
RÁC BÉLA: Csak Béla.
KOMÁROMI: Maga az sámántitkár. Miért nem csinál már valamit, maga gyógyító. Szomjan fogok veszni!
RÁC BÉLA: Dehogyan fog.
KOMÁROMI: A kocsma!
RÁC BÉLA: Hova?
KOMÁROMI: Égi jelenésem volt, el kell mennem a kocsmába.
BANDI: Jó estét, Rác úr! Hova iszkolt ennyire az öreg Komáromi?
RÁC BÉLA: Látomásai vannak.
BANDI: Istenről?
RÁC BÉLA: Nem, a pálinkáról.
BANDI: Hogy áll a terve?
RÁC BÉLA: Nem jól. Géza ébren van.
BANDI: Látom, épp Pepével táncol. Pedig nem is ittak.
RÁC BÉLA: Dehogynem, valakinek sikerült kívánni egy hordó bort. Csak a Komáromi elől dugdossák. Nem sikerült kapcsolatot teremtenie a cipőjével?
BANDI: Dehogyan.
RÁC BÉLA: Akkor rajtam áll minden.
BANDI: Szerintem jobb, ha most eliszkol. Palika jön a temető felől. (Rác Béla ki)
PALIKA: Nem Rác Béla volt itt az előbb?
BANDI: Nem. Csak a sekrestyés bujkál a tigris elől.
PALIKA: Akkor jó.
BANDI: Miért gyűlöli úgy azt a Rácot?
PALIKA: Ezt maga nem értheti, Bandi. Ehhez éveken át látnia kellett volna mindent. Ahogy ez a szemét gyötörte a falut és a nagyapámat. Nekem maghaltak a szüleim, nekem csak az öreg volt. És láttam, hogy napról-

napra elemészti a szomorúság.
 BANDI: Megértem, de biztos, hogy mindenről csak a Rác Béla tehet?
 PALIKA: A fél életét végigdolgozta, végigspórolta és a végén elvették a cséplőgépét, az állatait, a földjét. És minden egyes héten be kellett mennie a rendőrségre kihallgatásra, mintha egy közönséges bűnöző lenne. Még Recsket is megjárta, azért mert szorgalmas, becsületes ember volt, hogy ezek a tetvek dőzsöljenek.
 BANDI: Ennek már vége van.
 PALIKA: Dehogyan van! Csak nyissa ki a szemét! Tudja mennyi volt a maximum kárpótlás? Öt millió forint. A házért, a szőlőért, a földért meg a cséplőgépért. De nem csak én kaptam ennyit, hanem mindenki. Volt, akitől öt házat vettek el és ugyanennyit kapott! Úgyhogy ne mondja nekem, hogy vége van.
 BANDI: Talán majd később kiderül az igazság. De látja, hogy Rác Béla nem egy villában lakik. A lelkiismerete miatt folyton imádkozik. Szerintem eszét vesztette. Hagyja békén! Nagyobb büntetés ez neki, mintha agyonverné.
 PALIKA: Á! Ezt maga úgy sem érti. Az Isten megáldja!

21. Jelenet

Késő este a szobornál kisebb tömeg verődik össze.

RÓZSIKA: Mindenki itt van?
 ANDRÁS: Hát hol lennénk?
 MISKA: Itt lakunk.
 KATÓ: Minek magyaráznak éjnek idején?
 GYULA: Aludjunk már!
 RÓZSIKA: Eljött hozzánk a sekrestyés úr, és valamit el kell mondania nekünk.
 GYULA: Pont este?
 ANDRÁS: Emberek, tiszteljük benne az öreget, aki kilopódzott a parókiából.
 IBOLYA: Persze, mert tudja, hogy ilyenkor alszik a Leo.
 MISKA: Ki az a Leo?
 IBOLYA: Hát a tigris.
 MISKA: De hát az oroszlán név.
 KATÓ: Nekem tigris és kész, na nehogy már...
 ANDRÁS: Emberek, hallgassanak egy kicsit! Beszéljen már, sekrestyés úr!
 SEKRESTYÉS: (köhög néhányat) Biztos forrásból tudom, hogy a plébános úr istentelen dologra szánta el magát...
 KLÁRA: Kivetkőzik a reverendájából, vagy paráználkodik.
 SEKRESTYÉS: Jaj, dehogyan tesz ő ilyen bűnös dolgot! Dehogyan.
 KATÓ: Klára, te aludj végre!
 SEKRESTYÉS: Csak Isten fog kísérteni. (zokog)
 RÓZSIKA: Mondja már el végig!
 MISKA: Hagyjon már aludni!
 SEKRESTYÉS: A plébános úr ide akarja kívánni Jézus Krisztust.
 KATÓ: Az rettenetes!
 RÓZSIKA: Ezt nem hagyhatjuk!
 KOMÁROMINÉ: Én még a plébános ellen is megvédem a hitet!
 ANDRÁS: Úgy látják, hogy ilyen súlyos a helyzet?

FERFI: Tenni kell valamit.
RÓZSIKA: Fogjuk el a plébánost és zárjuk a pincébe, amíg tart a csoda.
KOMÁROMINÉ: Vagy ameddig el nem áll gonosz szándékától.

Hadonászva elindulnak a templom felé.

KLÁRA: Jó hogy jössz, Luca. Ez tök állat, a falu elment bezárni a plébánost.
LUCA: Hogyan? Miért?
KLÁRA: Mert elment az esze. Ide akarja kívánni Jézust.
LUCA: Ez rettenetes.
KLÁRA: Á! Hagyd a fenébe! Azt mondd meg inkább, mi ez a rózsa?
LUCA: Mi? Rózsa. Ja. Banditól kaptam.
KLÁRA: Banditól? Hohó. Milyen a fiú? Mesélj.
LUCA: Hova megyünk? A templom nem erre van.
KLÁRA: Templom? Dehogy megyünk a templomba, irány a tó, el kell mesélned mindent.

22. Jelenet

A szobor mellett délidőben. Még egy hét után.

PITYU: (Drabálhoz) Tényleg elvisszük a Béla bá'-ékat spanyolba?
DRABÁL: Én megígértem.
PITYU: És betartod?
DRABÁL: Csak jussunk ki innét. Két hete, bele fogok örülni. Én soha többé nem leszek rossz.
PITYU: Én se lopok többé autót. De ha úgy vesszük, ez a Pedro gyerek járt a legrosszabbul.
DRABÁL: Miért?
PITYU: Mert rohadt messze van az a Spanyolország. Sokat kell neki visszagyalogolnia. Bár én nem tudom, hogy milyen ott, de a fene menne oda dolgozni, hogy én legyek a Banderasz csicskása.
DRABÁL: Az emberek ilyenek, nem veszik észre, hogy mindenhol ugyanaz a szar van, csak itt legalább itthon vagyunk.
PALIKA: Nem furcsa?
ANDRÁS: Micsoda?
PALIKA: Hogy ez a párttitkár ki sem dugja az orrát a házból? Őt nem is láttuk se enni, se inni.
ANDRÁS: Már megint kezdted.
RÓZSIKA: Tegnap is reggel jött rá.
PALIKA: De hát igazam van. Ő nem éhezik. Nem is szomjazik, csak röhög bele a markába.
RÓZSIKA: Az már igaz, hogy napok óta nem láttuk.
ANDRÁS: Biztos van tartaléka. Meg Palika! Tudja, hogy ki nem állhatod, minek jött volna a térre? Nem itt feküdtél egész héten a kapujában?!PALIKA: Én azt hiszem, hogy valami módon ebben az egészben benne van a keze.
MISKA: Az egy boszorkány!
IBOLYA: Egyszer benézett az udvaromba, és ha hiszik, ha nem, nyomban megdöglött a legszebb kakasom.

MISKA: A bátyám elment hozzá, hogy gyógyítsa ki a kopaszságából, de nem nőtt ki a haja. Sőt, nem lett egyetlen gyereke sem. Meddő lett a bátyám.

KOMÁROMINÉ: Ez a hókuszpók Isten ellen való! Mindig mondtam én.

MISKA: Igaza van! Felelnie kell!

DRABÁL: Én kisedek belőle mindent, ha kell.

PITYU: A Drabál jártas az ilyesmiben.

DRABÁL: A szakma a kisujjamban van, bár éppen jó útra készülök térti.

IBOLYA: Megátkozta a falut!

MISKA: Ki akar éheztetni minket!

ANDRÁS: Rántottával, meg babbal? Á, ugyan! Kívánjunk bort neki, nekünk megy.

KATÓ: Ez biztos valami boszorkány áldozat.

ANDRÁS: Átok a huszadik században. Ez igazán gyermeki... Emberek! Térjünk már észhez!

KOMÁROMI: Miatta fogyott el a pálinka! És a bor is!

MISKA: Éhen veszünk itt!

ANDRÁS: Ennyi ennivalónk még életünkben nem volt, mit beszélnek bolondokat?

KATÓ: Be kell dobni a tóba, hogy biztosak legyünk.

TÖMEG: Igen!

PALIKA: Hiszen az életünkre tört! A tojásrántotta rendben van, de a puttony, meg a traktor kerék?

ANDRÁS: Higgadjanak le! Rác Béla nem tett maguk ellen semmit. A sok örültséget maguk kívánták.

PALIKA: Miatta lett öngyilkos az öregapám!

KOMÁROMINÉ: Kutyából nem lesz szalonna!

Megdörren az ég és egy rúd kolbász esik le az égből.

PALIKA: Látjátok! Minket csúfol.

KOMÁROMINÉ: Ez gyalázat!

Palika Rác Béla háza felé vezeti a feldühödött embereket.

SEKRESTYÉS: Emberek, álljanak meg!

PALIKA: Álljon félre, sekrestyés úr!

SEKRESTYÉS: Ne legyetek barbárok!

PALIKA: Álljon félre, nem akarjuk bántani!

PALIKA: Na, most kihozunk, te ingyenélő, aljas gazember!

TÖMEG: Kapjuk el a boszorkányt! Tönkretette a falut. Legyen átkozott!

Palika bemegy a házba többedmagával, de Rác Béla nélkül jön ki.

PALIKA: Nincs itt!

KOMÁROMINÉ: Biztos a templomban van! Ott imádkozik folyton.

MISKA: Menjünk a templomba!

KATÓ: Kapjuk el az átkozottat!

GYULA: Úgy sem menekülhet!

TÖMEG: Kapjuk el a boszorkányt! Tönkre tette a falut! Legyen átkozott!

SEKRESTYÉS: Oda nem mehettek be! (kiabálja, de erősen fogják a karját) Az az Isten háza!

ANDRÁS: Palika elvesztette az eszét!

RÓZSIKA: Dehogyis. Sose volt normális.
ANDRÁS: De mégis hallgatnak rá.

Rác Béla a templomban sincs, a tömeg elindul átkutatni a falut.

PALIKA: András! Gyere, most elkapjuk a vén párttitkárt!
ANDRÁS: Megyek!
RÓZSIKA: Megvesztél?
ANDRÁS: Én ugyan nem ellenkezem vele. Meg jobb, ha ott vagyunk, ha megtalálják Bélát, mert semmi jót nem nézek ki belőlük.
RÓZSIKA: De hisz ezek a szomszédjaink.
ANDRÁS: Ezek már nem.

23. Jelenet

A templom borospincéjében Rác Béla és a Plébános. Luca épp hozzájuk vezeti Bandit és Pedro de Huarez, Pepét meg Bélát.

LUCA: Itt vannak, Rác bácsi!
RÁC BÉLA: Köszönöm kislányom, hogy ide hoztad őket. De most eredj haza, nehogy velem együtt találjanak meg.
BÉLA: Mi van itt? Mikor csaptunk át polgárháborúba?
PEPE: Láttad? Nyugodtan várjuk az ebédet és egyszer csak lincselni akarnak. Én megértem, hogy dühöseksz, hogy valami hülye mákos nudlit kért. De ennyire kiakadni.
BÉLA: Láttátok, majdnem engem is lekaszáltak. Ezek nem normálisak!
RÁC BÉLA: Ez nem most kezdődött, de nem is most ér véget.
BÉLA: Nini, plébános úr! Egy hete nem is láttuk.
PLÉBÁNOS: Bezártak. Meg vannak ezek már veszve.
BANDI: Nem lesz semmi baj, mi megvédjük magukat. Én meg Pedró. Pedró is rendőr, detektív, mint én.
PEDRO
DE HUAREZ: Sí. I'm a detectiv.
PEPE: Rendőr?
BÉLA: Te? Bandikám?
BANDI: Beépített nyomozó vagyok, hogy lebuktassam azt a bünbandát, akik ki akarták magukat semmizni.
BÉLA: Kisemmizni? Hát miért nem szóltál Bandikám, hogy átvernek?
PEPE: Ja, eltapsoltunk ötven rugót.
BANDI: Parancsot teljesítettem, de mindenben kárpótolunk benneteket. Csak le akartuk buktatni a nagyfőnököt. Ő itt egy spanyol nyomozó, aki odakint segített volna bennünket.
PEPE: Őt ki a rossebb kívánta ide? Te, Bandi?
BANDI: A jó ég tudja.
PEDRO
DE HUAREZ: I hear something.
BÉLA: Mit magyaráz?
BANDI: Kicsit meg van zavarodva, meg talált egy üveg pálinkát valahol, azóta nem nagyon kommunikatív.

BÉLA: De hiszen beszél!
 PEPE: Tényleg spanyol.
 BANDI: Sajnos a fegyveremet nem hozhattam magammal. Csak ezt a kommunikátort.
 PEPE: Ez egy cipő.
 BÉLA: És milyen ronda.
 RÁC BÉLA: Ez most nem fontos. Megmondom, hogyan állíthatjátok meg ezt az egészet.
 BANDI: Hogyan?
 RÁC BÉLA: Hát csak úgy hogy...(Band fülébe súgja a választ) Érted?
 BANDI: Csak ennyi az egész?
 RÁC BÉLA: Ennyi.
 SEKRESTYÉS: (futva be) Visszajöttek a térre. Nagyon dühösek.
 PLÉBÁNOS: Visszatértél, te áruló!
 BANDI: Hagyjuk ezt! Még mindig hiszi, hogy az emberek megváltozhatnak?
 RÁC BÉLA: Nem hiszem, hanem tudom. Az a tömeg egy csapásra megváltozik majd, ha Palika bevégzi a sorsát.
 PEPE: Meg fog halni?
 RÁC BÉLA: Egyszer mindenki meghal, előbb vagy utóbb, de Palika még nem.
 BÉLA: Irigylem a nyugalját, drága druzsám. Ha engem meg akarnának lincselni, biztos berittyentenék.
 PEDRO
 DE HUAREZ: I hear something. I hear! They are coming!
 PEPE: Azt hiszem, azt mondja, hogy fussunk!!

Ebben a pillanatban betörnek a pincébe.

PALIKA: Itt vagy te nyomorult boszorkány! Most elkaptunk végre!
 TÖMEG: Boszorkány! Megátkozta a falut!
 RÁC BÉLA: Megbocsájtok.
 PALIKA: De én soha! Vigyétek! Meg ezeket a jómadarakat is!
 BÉLA: Mi semmit sem csináltunk! Csak narancsot akarok szedni
 PEPE: Béla bá', én mégis inkább *torneádor* akarok lenni.

24. Jelenet

A Fő tér kaotikus, Rác Béla keresztre kötözve, Bandit és a többieket közrefogják. A süketnéma Géza jóízűen alszik a kereszt lábánál.

PALIKA: Kezdjük el a kihallgatást!
 TÖMEG: Kezdjük! Bűnös! Boszorkány!
 PALIKA: Mindenféle gyanús események követték egymást a napokban. Mindnyájan láttuk és tapasztaltuk őket.
 TÖMEG: Úgy van! Úgy van! Éhezünk!
 PALIKA: Mivel számos jel rád mutat, hogy ezek a dolgok csak miattad történhettek, megkérdezem, felelős vagy- e ezekért a dolgokért?
 RÁC BÉLA: A csodákért!
 KATÓ: Mit káromkodsz! Elátkoztad a falut, hogy éhen dögljünk!
 PALIKA: Szóval te hoztad ilyen helyzetbe a falut?!

RÁC BÉLA: Felelős vagyok, hogy a Jó Isten áldást hozott a falura.
PALIKA: Hallottátok, elismerte! Elismerte, hogy bűnös gazember!
KOMÁROMINÉ: Mondd meg Béla, hogy boszorkány vagy!
RÁC BÉLA: Gyógyító vagyok!
KATÓ: Hazudsz!
MISKA: A bátyám miattad lett meddő!
KOMÁROMINÉ: Az csak egy nő lehet, te idióta!
MISKA: Impotenssé tetted a bátyámat.
PALIKA: Vissza tudod-e vonni az átkot?
RÁC BÉLA: Ilyet nem tehetek, mert nem átkoztam meg senkit és semmit soha életemben. Csak a szeretet vezetett idáig.
PALIKA: A szeretet? És az öregapám? Azt is a szereteted vezérelte a halálba, mi?
LUCA: Hagyjátok, nem tett semmit. Én kívántam, hogy mindenki maradjon itt a faluban!
KOMÁROMINÉ: Hallgass, te gyereklány!
LUCA: Nem hallgatok! Én kívántam, hogy az utak vezessenek körbe!
PALIKA: Lehet, hogy így van, de ki teljesítette a kívánságokat ármányosan összekuszálva mindent? Rác Béla volt a bűnös!
IBOLYA: Boszorkány! Vesszen el!
BANDI: Ne csináljanak örütséget. Az egészset helyre lehet hozni!
KATÓ: Elég volt! Vesszen a boszorkány!
PALIKA: Bevallod-e, hogy bűnös vagy az nagyapám halálában?!!
BANDI: Béla, ne válaszoljon!
ANDRÁS: Palika, elég legyen már! Ülünk le és okosan gondoljuk végig. Biztos kitalálunk valamit! (Palika int, mire őt is közrefogják) Hagyjatok békén! Eresszetek el!
RÁC BÉLA: Ha másokat megbántasz, megvetsz, gyűlölsz, megölsz, csak úgy szabadulhatsz, ha te is átélsz minden szenvedést, amit okoztál. Az öregapád halálában bűnös vagyok, ezért életemet adom ezért a bűnért.

Palikát előnti a harag és egy vasvillával szúrni készül Rác Béla mellkasába.

BANDI és ANDRÁS: Ne!

Rózsika Palika nyakába ugrik, és a földre kerülnek.

RÓZSIKA: Térj eszedre, te örült!
BANDI: (kiszabadítja magát és az alvó Géza fülébe kiáltja) VÉGE!
GÉZA: Igen, igen. Vége!

EPILOGUS

Az ég kitisztul, a romok eltűnnek. Bandi, Béla, Pepe, Pityu és Drabál áll. A háttérből rendőrségi sziréna szól.

DRABÁL: Mi a sündörgős ménkű volt itt?
PITYU: Az volt, hogy lebuktunk.
BANDI: Nézzétek, ha rávallotok a főnökre, egész simán megúszhatjátok.
DRABÁL: Minket a főnök amúgy leásna futball karónak. Így szerintem okés a dolog.

PITYU: Végül is, ja. Úgyis untam már ezt a rohangálást Európában.
PEPE: Euróért?
BANDI: Akkor, ha beülnének a kocsiba, azt megköszönném.
DRABÁL: Semmi gáz, legalább nem a Pityu vezet!
BANDI: Béla bá, Pepe, keressetek valami rendes melót. Nyugaton sincs kolbászból a kerítés.
BÉLA: Azt már tudjuk.
PEPE: A Komáromi mondta, hogy lehetne nagy tételben pici madarakat szállítani olaszba. Az legális?
BANDI: Pepe!!!!
